

РАЗВИТАК

ГОДИНА V - БРОЈ 12, 27. јануар 2009.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СВЕ ОВО СУ
НАШЕ
АКТИВНОСТИ

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

СВЕТИ САВА

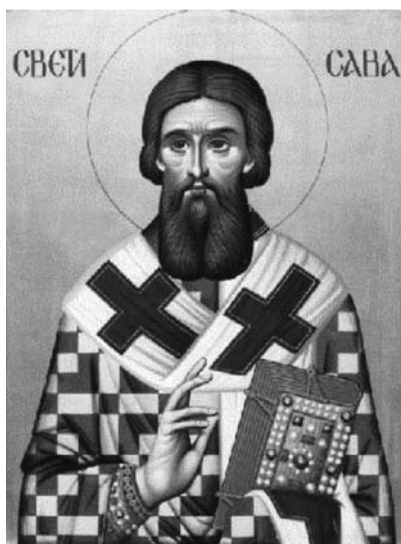
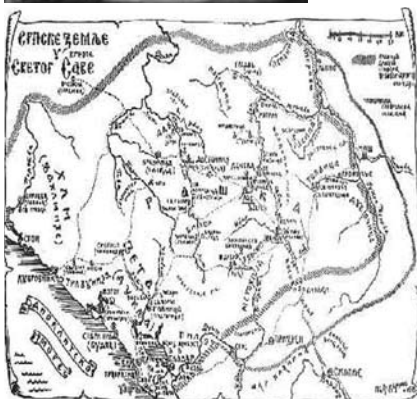
Растко Немањић, трећи и најмлађи син Стефана Немање и Анастасије, рођен је у Србији у граду Расу 1171. године. Када му је било 20 година постао је владар једног дела српске државе званог Хум. Недуго затим упознао је монаха са Свете Горе и одлучио је да и сам постане монах. Растко је замонашен у манастиру Ватопед, на Светој Гори, када је и добио име Сава. Сави се у манастиру придружио и његов отац Немања, који је добио име

Симеон. Њих двојица су решили да подигну један манастир на Светој Гори у којем ће се Богу молити монаси Срби. Од Византијског цара, на чијој територији се налазила Света Гора, добили су дозволу да обнове манастир Хиландар. Тако је настала највећа светиња српског народа. Недуго након подизања Хиландара Симеон је умро, а Сава је одлучио да од Византијског цара и патријарха измоли самосталност Православне Цркве у Србији. Једини услов цара и патријарха је био да Сава стане на чело Цркве у Србији. Разлог томе је била чињеница да је Сава важио за изузетног човека. У њему су себи равног видели и владари суседних држава, али и обични људи. Прихвативши да стане на чело Цркве Сава се вратио у Србију. Учинио је да у свакој области српске државе буде изграђена Црква. При Црквама је подизао школе и болнице, а за свештенике и учитеље поставио српске монахе из манастира Хиландар. Рад ових школа имао је за циљ описмењавање народа. Читање и писање било је везано за богослужбене књиге, једине књиге у Србији тог доба. Будући да нису постојале штампарије ученици су радили на једном изузетно важном задатку - умножавању књига. Њихови ће се преписи касније користити у свим Црквама широм наше земље. Школе су посебно гајиле краснопис - лепо писање. Најлепша дела су са посебном пажњом окивана у злато и сребро, а поједина су сачувана до данас

и представљају изванредне споменике светске културне баштине. Овим чином је започета велика и неизвесна борба за изградњу и очување српске културе, коју ми, као настављачи дела Светог Саве и његових ђака и данас водимо.

Стеван Јовановић

Још једна школска година је пред нама

Наши малишани

Свечани пријем првака

Традиционални свечани пријем ђака првака ове године одржан је 5.09.2008. године. Ученици старијих разреда краћим културно уметничким програмом својим „малим другарима“ пожелели су добродошлицу као и пуно успеха и петица у школи. Поред чланова управе школе, родитеља, колега и ученика старијих разреда, свечаности су присуствовали и представници С.О. Савски венац, који су „ђацима првацима“ поделили прикладне поклоне.

Јасминка Петровић

И ове године, широм смо отворили врата наше школе за нове другаре: оне најмлађе - наше драге предшколце, „мале“ прваке, као и за ученике прве године средње школе. Сви су добродошли.

Желимо им срећан почетак и да буду добри и успешни ђаци.

Редакција

Ми смо у првом разреду средње школе

Ми смо сада ђаци прваци

Дани европске баштине

Културна манифестација „Дани европске баштине“ установљена је још 1991. године на иницијативу Савета Европе и уз помоћ Европске заједнице. Настала је са циљем да се грађани Европе приближе једни другима, да се боље упознају и разумеју упркос културним и језичким разликама. Нашим учествовањем у овој манифестацији потврђујемо свој европски идентитет и показујемо да смо неодвојиви део Европе. Ове године, у периоду од 12. до 21. септембра, Београд је широм отворио врата бројних културних и других институција које су реализовале велики број програма базираних на основној теми овогодишње манифестације „Културно наслеђе израз културне разноликости“. Ученици и наставници наше школе узели су активно учешће у овој манифестацији кроз већи број посета разним културним догађајима.

Ученици осмих разреда, заједно са својим одељенским старешинама, посетили су изложбу графика инспирисаних Београдом. Изложба је била постављена у Галерији београдске тврђаве на Горњем граду – Сахат капије. Ученици су се упознали са историјским развојем Калемегдана.

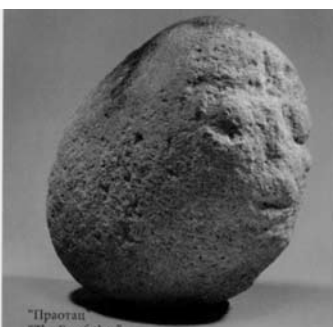
Осамнаестог септембра обишли смо спомен - музеј Иве Андрића. Иво Андрић (1892-1975) био је наш познати писац и дипломата између два рата. За роман „На Дрини ћуприја“ добио је 1961. године Нобелову награду за књижевност. Видели смо простор у коме је живео, као и његова признања за рад. Сликали смо се поред споменика Иви Андрићу којим га је уметник овековечио замишљеног над светом и временом.

6 Догађаји

У Музеју примењене уметности посетили смо изложбе “Европски јавни простор” и “Улицама и трговима европских градова” са циљем да се упознамо са искуствима у изградњи јавних градских простора Европе.

Посетили смо Конак кнегиње Љубице, једну од најлепших зграда свога времена. Подигнут је по налогу кнеза Милоша. Конак је служио у разне сврхе. Садашње унутрашње уређење представља изглед београдских кућа деветнаестог века.

На изложби “Тајна Лепенског вира” открили смо како су живели, шта су радили и у шта су веровали наши преци.

У Музеју афричких уметности упознали смо се са обичајима, ритуалима и уметношћу далеких народа.

Стране припремили: Верица Станојевић, Сања Петровић, Катарина Петровић, Милош Марјановић

Изложбе и музеји

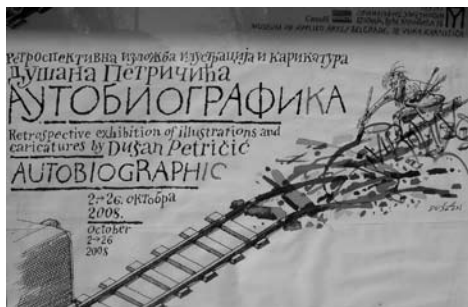
Галерија фресака

У Галерији фресака налазе се копије вредних икона из српских православних цркава и манастира. Посебна пажња посвећена је иконама на којима је представљен краљ Стефан Дечански по коме је име добила наша школа.

Аутобиографика Душан Петричић

Душан Петричић је један од наших најбољих карикатуриста. Многе генерације деце одрасле су уживајући у његовим карикатурама. Својим цртежима украсио је бројне дечије часописе и дечије емисије.

Живот Србије уочи електрификације

У Србији струја је уведена у XIX веку. На једном месту видели смо како се у Србији живело пре проналаска и увођења струје у домаћинства. Видели смо и апарате који су користили наши преци и играчке којима су се играле наше деке и баке када су били деца.

8 Догађаји

Винча – преисторијска метропола

Да је близу Београда постојала преисторијска метропола сазнали смо у Галерији САНУ. Ове године обележава се један век од откривања овог значајног преисторијског насеља.

Обећана земља

У Галерији УЛУС видели смо изложбу „Обећана земља“ сликарке Габријеле Васић на којој су на врло интересантан начин спојене две уметности сликарство и цртани филм.

Симболи и форме

Сликарка Естер Гонзалес – Лопес из далеког Мексика показала је велико интересовање за нашу културу и уметност.

На чудесан начин насликала је бројне иконе из византијских и српских цркава и манастира.

Милош Марјановић

Фосили на локалитетима Србије

Дана 20.10.2008. године посетили смо изложбу „MENTE ET MALLEO“ у галерији Природњачког музеја. Циљ ове посете је био да ученици и наставници, који су ишли на изложбу упознају природне баштине Србије. На изложби „MENTE ET MALLEO“ изложени су оригинални и ретки примерци минерала, стена, фосили корала, изумрли колонијални хордати, фосили риба, фосилни остаци гмизаваца и сисара. Поред ових изложени су и остаци фосилних биљака (лишће) нађених на више места у Србији. Посебну пажњу су нам привукли фосили безкичмењака ископани на локалитетима којих данас због непромишљене и неодмерене активности човека у Србији више нема (разорени и уништени). Сви примерци су нађени на територији Србије и чувају се у минеролошкој палеонтолошкој збирци Природњачког музеја у Београду.

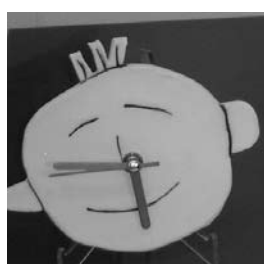
Горица Живановић

Четрдесет три године Дечијег октобарског салона

Још једном смо посетили Музеј примењене уметности. Овог пута да бисмо се упознали са награђеним ученичким радовима у протеклих 50 година постојања Октобарског салона. Изложени радови су се ученицима веома допали. Међу радовима су одмах приметили награђени рад ученика наше школе на прошлoгодишњем салону - сат "чичицу". У анкети су се определили за најлепши рад по сопственом избору. Њихов избор је био рад у керамици "спортисти" из седамдесетих година прошлог века. Касније смо имали прилику да радионицу води човек који је тај рад излагао на салону када је био ученик, а сада је признати уметник. Увео нас је у тајне рада са глином, а ученици су показали своје креативне способности и били похваљени од уметника.

Наставници и ученици С.Ш.

10 Догађаји

Наставља се традиција наших посета Сајму књига

Увек се радујемо сусрету са књигом који нам доказује да је њена вредност непролазна без обзира на доба компјутера и дигиталне технике.

Редакција

УРБАН ФЕСТ – СВУРФ

На изложби ликовних радова „СВУРФ“ која је одржана у музеју „25. мај“, 26. новембра 2008. године, наша школа је учествовала са четири рада.

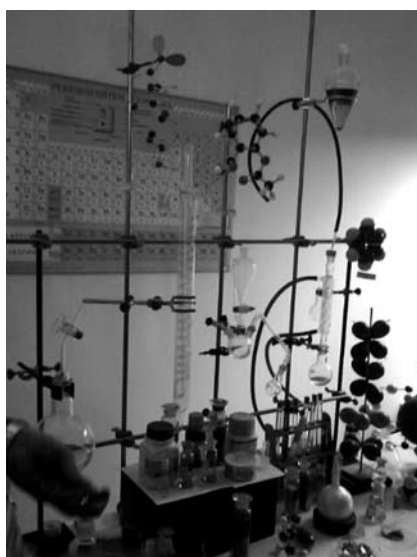
Борислава Пешић

Фестивал науке

Ученици средње школе посетили су „Фестивал науке“ у Музеју „25 мај“ 5. децембра и закорачили у чудесни свет знања и идеја које покрећу свет. Овај Фестивал је представио научна достигнућа у области хемије, физике, биологије, астрономије, математике... на забаван и једноставан начин. Приказали су науку тако да она буде јасна и интересантна сваком посетиоцу.

Наши ученици су имали прилику да виде, додирну, омиришу, истраже особине појединих супстанци. Видели су оно битно што једну супстанцу одваја од друге или је претвара у другу и на који је то начин могуће.

Ученике је све интересовало, а многи су и пробали доста тога (на пр. „откривање тајне поруке“, тј. „невидљиво писмо“). На чистом папиру су писали речи штапићем који су умаkali у сирћетну киселину. Написано се добро осуши. Над пламеном упаљене свеће полако и опрезно се врти папир са налицја, све док се јасно не појави исписана реч. Десила се хемијска промена. Делови папира са измењеним хемијским саставом јединили су се са киселином из ваздуха, па су почели да тамне при загревању. Ученици су јасно читали исписане речи. Највише су се задржали код „необичних огледала“, где су померајући руке и ноге изгледали као да лете. Интересантно је било испробати у својој руци „хладну ватру“. Видели смо да је водом можемо запалити. Узели смо рецепт за прављење „провидног платна“. Рецепт гласи: 1 литар дестиловане воде се помеша са 2-3 супене кашике детерџента за судове и 1 кафеном кашиком глицерина, а онда се развуче штапићима. Видели смо да природа и наука не могу једна без друге и да научници никада неће престати са трагањем.

Олгица Славковић
Наталија Милованчевић

Наши пријатељи из компаније "Deloitte"

Уз помоћ компаније "Deloitte", 10.10.2008. године у нашој школи је организована акција сређивања школског дворишта. У овој акцији, запослени компаније, заједно са нашим ученицима и наставницима, уређивали су зелене површине, садили цвеће, секли суво грање, уређивали фонтану и фарбали ограду школе. Акција је протекла у дружењу, а на крају је организована и пријатељска кошаркашка утакмица између запослених "Deloitte" и ученика наше школе. Дobili смо и донацију у виду кошева, играчака за децу, као и фарбу за ограду.

Редакција

Весели воз

У организацији Заштитних радионица железница Србије ученици основне и средње школе су у два наврата у новембру месецу осликали муралима подземни пролаз железничке станице у Раковици. У првом осликавању учествовали су ученици основне школе. По мотивима који су тада осликани, мурал се може назвати „Весели воз“. Пошто се ради о два зида, на једном је „мушки воз“, а на другом „женски воз“. Возови су попуњени веселим путницима – људима и животињама. У другом осликавању учествовали су ученици средње школе. Пошто су они мало старији, њихов рад је био мало озбиљнији. Мурал који су осликали назвали смо „Воз пријатељства“. Такође се ради о два зида преко којих воз кроз слике пролази цео свет. На крају су завршили са оним, без чега није ниједна железничка станица, а то су: благајна, шалтер за информације, табла са временом одласка и табла са временом доласка возова у разне градове широм Србије. Ученици су уложили велики труд у свој рад, али су истовремено били радосни што су на једном јавном месту где пролази много људи, оставили део себе. На крају једне и друге акције ученици су награђени пригодним поклонима као и пријатним ручком у лепом објекту „Железнице Србије“.

са временом доласка возова у разне градове широм Србије. Ученици су уложили велики труд у свој рад, али су истовремено били радосни што су на једном јавном месту где пролази много људи, оставили део себе. На крају једне и друге акције ученици су награђени пригодним поклонима као и пријатним ручком у лепом објекту „Железнице Србије“.

Драгица Лошић

Где станују књиге?

Ученици другог и трећег разреда основне школе, заједно са својим наставницима, посетили су 31. октобра 2008. године библиотеку „Веселин Маслеша“. Наши љубазни домаћини упознали су нас са књигама и правилима понашања у библиотеци. Дружење је протекло у разгледању занимљивих књига и сликовница. Ђаци су били радознали и са великим интересовањем су разговарали са библиотекарском и постављали јој многа питања. На крају нашег дружења, сви смо добили чланске карте и позив да дођемо увек кад пожелимо да читамо књиге. Тога дана смо научили нешто ново. Сада знамо да књиге станују у библиотекама.

Снежана Николић

Сава у срцу

Двадесет првог новембра 2008. године одржана је еколошка акција „Сава у срцу“ на савском приобаљу. Ученици су засадили једно стабло и тиме је школа добила своје дрво на савском приобаљу. У тој акцији учествовале су друге школе и институције на нивоу општине Савски венац. Ова акција је имала за циљ да код ученика подигне еколошку свест кроз практичну примену мера заштите животне средине на терену. За учествовање ученици су добили шал са амблемом стабла и часопис „Еко сфера“.

Горица Живановић

Кловн Смехуљко

У посету школи стигао је кловн Смехуљко. Његов долазак омогућен је уз помоћ пионирског центра „Мајдан“ и подршку општине Савски венац. Реализована је забавна радионица са пуно „кловновско-мађионичарских“ трикова и игре. Кловн Смехуљко је у потпуности анимирао ученике уз пуно игре и смеха.

Живка Смедеревац

Дан школе

Као и сваке године, 24. новембра обележили смо Дан школе. Свечано, у православном духу, у присуству запослених и ученика прославили смо Дан светог краља Стефана Дечанског.

Редакција

Поводом Дана школе

Дневне новине "Данас" су објавиле разговор са помоћником директора, Кајом Тасић, под насловом **"Широк спектар занимања за ученике оштећеног слуха"**.

Школа за оштећене слухом-наглуве „Стефан Дечански“ ове године прославља 111 година од оснивања. Њихов пут започео је давне 1896. године када је Друштво „Краљ Дечански“ отворило школу за глуве.

Прва генерација бројала је 11 дечака и две девојчице. После стогодишњег бављења образовањем и васпитањем деце са оштећеним слухом, на различитим местима и под различитим именима 1977. године школа добија садашњи назив. Данас ова школа броји око 160 ученика, узраста од три до 18 година старости. Школа је променила много директора, а сада је на челу директор Лепосава Петровић.

Према речима помоћника директора школе, Каје Тасић, школа има три предшколске групе, и припремно предшколско одељење. Основна школа има 15 одељења од првог до осмог разреда, а средња школа броји 13 одељења у пет образовних профила. Пратимо све тенденције образовања као и редовне школе. Школа ради по плановима и програмима који су предвиђени за ову категорију деце. Ми се прилагођавамо свим програмима које могу наша деца да испоштују, а везани су за редовне школе. Омогућавамо им да постану целокупне личности, као и то да после завршене наше основне школе могу да пређу у редовне средње школе. Такође, после завршене наше средње школе, један број деце уписује се на струковне студије - рекла је, за "Данас", Каја Тасић. Она додаје да ученици ове школе поред редовних предмета, имају могућност учења страног језика, веронауке, грађанског васпитања и информатике, као и велике могућности ангажовања у ваннаставним активностима. Како каже наша саговорница, ученици који се уписују у средњу школу на крају осмог разреда одлазе на консултације са стручњацима о професионалној оријентацији. Деца посећују све установе и радне организације које врше запошљавање, са којима школа има потписане уговоре, где они касније одлазе на практичну наставу. На основу њихових способности и сугестија лекара опредељују се за смер. Школа „Стефан Дечански“ има пет подручја рада. Ученици ове школе одлучују се за трогодишње профиле у области шумарства и обраде дрвета, машинства и обраде метала, хемије, неметала и графичарства, текстилства и кожарства, и личних услуга за занимање фризера мушког и женског. Постоји и четворогодишње занимање техничар припреме графичке производње. Како у којој генерацији, али око 20 одсто наших ученика одлучи се да школовање настави у редовним школама. Они полажу пријемни и у условима су у којима су деца која немају оштећење слуха. Ми све време пратимо децу, њихово сналажење. Ученици који заврше школу код нас и желе да упишу неку вишу струковну школу, такође полажу пријемни као и сва остала деца. Проходност је врло велика и до сада нисмо имали ученике који нису успели у томе. Углавном уписују високе школе струковних студија графичког и текстилног смера. У оквиру школе имамо и радионице које су део практичне наставе, тако да су веома добро обучени за послове које ће обављати када се запосле - истакла је Тасић.

Од перспективе до очекивања кроз историју школе увек је била присутна тежња да се дете са оштећеним слухом научи језиком и логичком изражавању и мишљењу. Од Питерсовог аудиометра стигли су до најсавршенијег клиничког аудиометра реномираног произвођача Мадсен, до најсавременијих селективних амплификатора за индивидуални и групни рад као и информационих система и модерних наставних средстава и учила. Према речима Каје Тасић потребна је рана хабилитација и рехабилитација деце, развијање методских поступака, сарадња редовних и специјалних система и интеракције деце са слушним проблемима, квалитетно унапређивање развоја, и укључивање у све нивое редовног система од вртића до факултета те и њихово укључивање у све активности друштвене заједнице.

Преузето из дневних новина "Данас" аутора Д. Мајсторовић

Мој сточић

Традиционална хуманитарна продајна изложба „Мој сточић“ одржана је 24. новембра 2008. године у Скупштини града Београда. Изложбу је отворио градоначелник Београда, Драган Ђилас. На продајној изложби предмета за кућу, специјално дизајнираних за ову прилику, посетиоци су могли да купе предмете од керамике, дрвета, текстила, папира, теста, као и украсне свеће. Направили су их ученици са посебним потребама из београдских школа „Стефан Дечански“, „Свети Сава“ са Умке, „Вељко Рамадановић“, „Драган Ковачевић“, „Радивоје Поповић“, „Душан Дугалић“, као и ученици школе „Косовски божур“ из Косовске Митровице.

Петог децембра продајна изложба дечијих радова „Мој сточић“ одржана је у Извршном већу Војводине, у Новом Саду. Изложбу је отворио Бојан Пајтић.

Продајна изложба радова за кућну употребу „Мој сточић“ први пут је одржана 2006. године. Акцију је реализовао Секретаријат за образовање Скупштине града и дизајнерка Драгана Огњеновић, док је покровитељ изложбе и пројекта госпођа Татјана Тадић.

У просторијама Радио Београда седамнаестог децембра одржана је новогодишња продајна изложба дечијих радова „Мој сточић“.

Редакција

Сећање

ДИВНА ДМИТРОВИЋ (1956-2008)

Завршила је: Средњу дизајнерску школу, Вишу педагошку школу – одсек сликарство и Факултет за примењену уметност – одсек керамика. Члан је УЛУПУДС-а од 1984. године. Од 1984-2003 имала је низ самосталних изложби. Учествовала је на 55 групних изложби, више колонија, симпозијума и семинара у земљи и иностранству. Добитник је многих награда: плакете УЛУПУДС-а, плакете скупштине УЛУПУДС-а, откупне награде Музеја примењених уметности. Њени радови су објављени у многим збиркама у: Македонији, Финској, Бугарској, Румунији, Индонезији, Великој Британији, Канади, Шпанији, Италији.

Дивна је постала члан нашег колектива првог септембра 2003. године. Радилa је као наставник радно – производне праксе, или, како то ђаци зову, РПП-а. Учествовала је и пропратила, заједно са децом и колегама, све изложбе, базаре и салоне и доносила школи бројне награде и признања. Њена последња акција била је у реализацији пројекта „Мој сточић“, у којој је заједно са ученицом Горданом Недељковић осмислила лого овог пројекта – познатог „чичицу“, који се налази на свим производима на овој изложби која траје већ четири године. Цео живот је посветила уметности. Имала је низ самосталних и групних изложби. Добитник је многих награда, а њени радови су објављени у многим збиркама у земљи и иностранству. Дивна, недостајаће нам твој осмех, твој оптимизам, вера у људе, љубав према људима, а пре свега према деци – твојим ђацима. Још једном хвала ти за све – нека ти је вечна слава.

Међународни фестивал спортског филма

У свечаној сали Скупштине града, другог децембра 2008. године, одржана је промоција Међународног фестивала спортског филма, поводом Светског дана особа са инвалидитетом.

Једна од категорија фестивала је посвећена и особама са инвалидитетом и параолимпијским спортовима. Од понуђених филмова, најлепши утисак и на ученике и на наставнике оставио је филм "Као сваки дан". Филм прати животе троје младих људи, Матие и Елене, који су везани за инвалидска колица и Давида који болује од Дауновог синдрома. Њихова заједничка страст је спорт. Матиа се бави кошарком, док су Елена и Давид пливачи. Захваљујући спорту они превазилазе свој хендикеп и животи им постају лепши и садржајнији.

Снежана Николић

Дан инвалида у Сава центру

У Сава центру, трећег децембра, организована је свечаност са програмом поводом Светског дана особа са инвалидитетом. Многобројне званице на челу са председником Борисом Тадићем, министром Расимом Љајићем и градоначелником Драганом Ђиласом, уживале су у плесу, пантомими и игри особа са посебним потребама. На овој свечаности учествовали су и еминентни уметници из света музике и глуме. Ученици наше школе, наставници и директор Лепосава Петровић посебно су били ангажовани у

организацији ове важне вечери. Девојнице из рит-мичке секције припремиле су кореографију "Молитва". Драмска секција уз помоћ нашег сарадника, глумца Марка Стојановића, представила се пантомимом. Присутним гостима и званичницима уместо захвалница уручени су дечији цртежи, радови ученика наше школе. Сви гости, званичници и учесници сложили су се да сваки дан у години треба да буде 3. децембар и да особама са инвалидитетом не треба наше саосећање већ подршка и поверење.

Снежана Николић

Донаторско вече

У школи је, 16. децембра, одржано донаторско вече, уз подршку наших пријатеља са општине Савски венац. Циљ ове вечери био је прикупљање средстава за набавку машина и опреме за наше радионице. Општина Савски венац обезбедила нам је једну машину за штампу са термопресом за графичку радионицу.

Овом приликом изведен је пригодан програм. Ученици, чланови ритмичке секције, наступили су са две тачке, а представили су се и наши пантомимичари. У холу школе била је постављена продајна изложба ученичких производа насталих у нашим креативним радионицама.

Редакција

Завршно вече СВУРФ-а

У Театру 78, 17. децембра, одржано је завршно вече "Савско-веначког Урбан фестивала". Доделу награда најуспешнијим учесницима пратио је занимљив програм: изложба, одломци из представа, наступи тинејџерских бендова.

Наша школа добила је диплому за изванредну селекцију ликовних радова. Ученици: Мићић Вера, Мићић Љубица, Зарић Александра и Ненад Кнежевић освојили су награду спонзора Прокредит банке у износу од сто еура коју ће међусобно поделити. У категорији професора који су радили са ученицима СВУРФ-а награђене су и наше колеге Владимир Магделинић и Ксенија Тодоровић. Њима ће дипломе бити уручене на посебној свечаности.

Ива Урдаревић

Гости из Уганде

Професори, Eron Lawrence и Kutosi G. Willy, са Факултета за посебне потребе и образовање Kuambago универзитета у Уганди били су гости Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију у Београду. У току свог боравка обишли су школу за децу оштећеног слуха "Стефан Дечански". Гости су показали посебно интересовање за организацију и рад школе „Стефан Дечански“, подржали су све облике рада у школи и исказали своју

жељу за разменом стручњака у овој области.

Јасмина Карић

Акције извиђача

Ове године, акцију је организовао „Космајски одред“ из Младеновца. Младеновац нас је изненадио хладним временом, али лепог поклона – мајице и качкети су нас обрадовали. Стаза није била тешка. Пружила нам је могућност да град упознамо а и да сами решавамо задатке. Код основних школа деца су цртала школски улаз и трудила се да запамте поруку. Код цркве су памтили предмете. Прва слова предмета су упутила на диспансер. Требало је показати знање из биологије, физике и историјата извиђаштва. Шетња кроз парк одвела нас је до средње техничке школе, а одатле до аутобуске станице. Стаза се завршила у ресторану „Петар Драпшин“. Стигао је „слатки“ умор, али и окрепљење – пљескавице и сок. Успешно проведен дан потврдила је диплома за освојено треће место. После лепих доживљаја наши вредни извиђачи вратили су се кући.

Дан полетараца

Прво смо обишли Народни дом (Скупштину) Републике Србије. Затим су у О.Ш. „Старина Новак“, уз анимацију групе „Чигра“ почела такмичења између одреда (спортске вештине, слагање кутија, препознавање предмета...). Бољи у свакој игри је добијао по крем бананицу и грисине.

Верица Станојевић

Камп ученичког предузетништва

У јуну месецу одржан је летњи камп ученичког предузетништва у Сутомору. У раду кампа су учествовали ученици средњих школа из: Србије, Црне Горе, Косова, Федерације БиХ, Норвешке и Републике Српске. Међу њима су били и награђени ученици наше школе: Максимовић Бојан, Карић Урош, Жалац Дејан и наставник Златомир Стефановић. Камп је организовао БИП и Ученичко предузетништво за Србију. Основна тема је била „Комуникација као вештина убеђивања и преношења поруке“. На ту тему предавање учесницима кампа је одржао Радоје Церовић из Црне Горе, европски стручњак за средства комуникације.

Организован је и један поподневни излет за учеснике кампа на Скадарско језеро. Наши ученици су били веома задовољни што су учествовали на овом летњем кампу.

Златомир Стефановић

Сајам ученичког предузетништва

У оквиру Ученичког предузетништва одржан је и Шести сајам Ученичког предузетништва 28. новембра 2008. године у оквиру Бизнис базе на Београдском сајму. На овом сајму је учествовало око сто ученичких предузећа. Из наше школе је учествовало четири ученичких предузећа шесте генерације БИП-а: „КУ“ (Филип Јовановић, Радован Мићановић и Ненад Лалић), које се бавило издавањем штампаног материјала; предузеће „ТУР-ТУР“ (Јована Тодић, Андреа Живановић, Дајана Ранђеловић и Бранко Симић) које се бавило израдом уникатних сувенира; „ЗРЦАЛО“ где смо израђивали уникатна огледала (Марко Ђукнић, Данијел Новаковић, Александар Остојић и Радивоје Радуловић); „ШКРИЊА“ где смо производили шкриње и кутије од пуног дрвета (Икић Никола, Чагаљ Јасмин и Кобасић Митар). Ученици су, на крају сајма, добили сертификате да су завршили програм ученичког предузетништва што им омогућава да аплицирају за финансијска средства код републичке агенције МПСС у висини од 3000 евра за добар бизнис пројекат. Ђаци су задовољни због учествовања у акцијама ученичког предузетништва јер су стекли нова знања, искуства и мноштво пријатеља.

Филип Јовановић IV/1 С.Ш.

Новогодишња забава

Уз игру, песму и весеље отпратили смо стару и дочекали нову, 2009. годину, што су нам на приредби дочарали ученици петог разреда. Аниматори из групе „Чигра“ забављали су ђаке и помогли им да позову Деда Мраза. Уз повике „Деда Мразе, Деда Мразе...“ дошао је и омиљени декица да подели деци поклоне. На фотографијама можете да видите како нам је било и осетите макар делић новогодишње чаролије.

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!!!

Ива Урдаревић

Ђелем, ђелем...

У Етнографском музеју видели смо изложбу на којој смо се упознали са традицијом, културом и животом Рома у Србији. Србија има част да следеће године председава Декадом Рома.

Милош Марјановић

Јубилеј фабрике „Тигар“, Пирот

Ученици наше школе су 20.12.2008.године учествовали на свечаној академији поводом јубиларне прославе фабрике гума „Тигар“ из Пирота. Наступили су са својом тачком пантомиме под руководством глумца Марка Стојановића. Извођење њихове тачке употпунила је нумера „Оро“ у извођењу Јелене Томашевић. Публика је са пуно пажње и емоција испратила наступ наших ученика.

Марија Радовановић

И наставници иду на излете

Наставници, понекад, иду на излете без својих ђака. То је прилика да се колеге друже и ван школе, у опуштеној атмосфери, да заједно виде и доживе нешто ново и стекну нова искуства.

Тако смо, у септембру месецу, посетили етно село Ковачицу, Ечку, Зрењанин и етно-село Тигањицу.

Ковачица је смештена у југоисточном Банату, 49 километара северно од Београда. Основана је 1802. године и представља јединствену традицију оригиналне уметности и наивног сликарства, заната и начина живота који је идентичан ономе из 19. века.

У Ечкој смо обишли некадашњи ловачки замак – Каштел Ечка. Од водича смо чули о занимљивој историји овог места.

Обишли смо и Зрењанин, град на Бегеју. Прошетали смо Главном улицом, а потом сели на кафу да се одморимо и разменимо утиске.

На крају смо отишли у етно – село Тигањицу. То је салаш грађен у старом банатском стилу, са ветрењачом. Ту смо шетали, обишли 300 врт и ручали.

А овако су ученици доживели свој излет

Седмог октобра 2008. године кренули смо на излет. Дестинација је обећавала Љубичево - Пожаревац - Сребрно језеро - Виминацијум.

Много тога смо видели и научили из уметности и историје, али смо се и лепо провели и дружили.

Љубичево

Природа, племените животиње, пехари...

Научили смо нешто ново о познатој ергели.

Народни музеј - Пожаревац

Ушли смо у свет уметности.

Слике Милене Павловић-Барили и мода 60-их.

Сребрно језеро

Дивно време за шетњу, чисто језеро, ручак и забава у луна парку.

Виминацијум

Вратили смо се у доба моћног Римског царства.

Редакција

Такмичење фризера

Припреме за такмичење су напорне, али вредне сваког труда. Наши ученици имају сталну подршку директора, наставника, стручних сарадника и својих родитеља. Својим присуством у „Клубу фризера Београда“ директор школе Лепосава Петровић подржала је и охрабрила ученике да вежбају и припремају се за наредна такмичења.

Дванаестог октобра 2008. године учествовали смо на Интернационалном такмичењу фризера које је одржано у Црној Гори. Такмичење се одвијало у прелепом амбијенту хотела „Спленид“ у Будви. Конкуренција је била изузетно велика, а наша ученица, Магдалена Пајић је освојила друго место. На овом такмичењу стекли смо нове пријатеље, али и нова знања из области фризерске услуге од еминентних фризера из Енглеске.

Учествовали смо и, 2. 11. 2008. године, на отвореном првенству Клуба фризера Београда, где конкуренција није била ништа мања. Од 39 учесника редовних школа образовног профила женски фризер из Србије и иностранства наша ученица Магдалена Пајић добила је још један пехар за освојено друго место. За време такмичења Магдалену су бодриле њена разредна, Горанка Дамњановић и наставница стручних предмета Светлана Матовић.

Новост за будуће фризере

Из штампе је изашла књига „Подигнута дуга коса - пунђа“ од аутора Валентине Простран и Светлане Матовић уз несебичну помоћ Славенке Јанковић.

Светлана Матовић

Наши спортски успеси!

И ове школске године наши ученици су учествовали на разним спортским такмичењима. Успеси нису изостали.

Атлетика - Ада 2008.

Двадесетог септембра на Ади Циганлији одржана је седма трка глувих Београда. Стазу дугу 7.700 метара наши ученици су успешно савладали. Никсон Хаљиљи је освојио прво место, а други и трећи су били Трипковић Душан и Митућић Елвис. Од девојчица, најбоља је била Боромиса Јелена, а одмах за њом Куртишевски Драгиња и Симић Сузана.

Дарко Ђорић

Пливање - Првенство Београда у пливању

Веома успешни смо били и на првенству Београда у пливању за лица са инвалидитетом. Петнаестог октобра, 20 наших ученика је учествовало у дисциплинама на 50 и 100 метара.

У категорији до 14 година најбољи су били: Мароли Ерђан, Војновић Милош, и Трипковић Душан, а од девојчица Бајчетић Анђа и Раденковић Тамара.

У категорији до 18 година победили су: Чугуровић Марко, Мијаиловић Стефан, и Крстић Душан, а од девојака: Пајић Магдалена, Ранђеловић Дајана и Манојловић Сандра.

Наши најбољи пливачи Марко Чугуровић и Магдалена Пајић представљали су нас на Државном првенству у пливању за особе са инвалидитетом одржаном у Новом Саду. Поново су били успешни, Магдалена је освојила прво, а Марко друго место.

Славица Убовић, Зоран Жижић

Много сам се обрадовао

Од малена сам тренирао џудо и сада имам плави појас. Имам десет медаља и један велики златни пехар. Увек се радујем новим такмичењима. Почетком октобра освојио сам сребрну медаљу у пливању. Моји другови и ја ишли смо на Бањицу, на градско такмичење у пливању. Прво смо се загревали, па смо онда заузели своја места. Био сам много уплашен и узбуђен, јер нисам знао да ли ћу све урадити како треба. Судија нам је дао знак да кренемо. Брзо сам скочио у воду и пливао сам најбрже што могу.

Стигао сам до циља и изашао из воде. Освојио сам златну медаљу. Био сам пресрећан. Ускоро сам ишао на државно такмичење у Нови Сад. Ишли смо аутобусом. Када сам стигао видео сам пуно људи. Сви смо заузели своја места и кренули да пливамо. Када се такмичење завршило сазнао сам да сам освојио друго место. Био сам задовољан, јер је то ипак, државно такмичење, а и старији пливач је био само мало бржи од мене. После напорног такмичења смо отишли на ручак. Након ручка смо се вратили у Београд. Сви укућани су били поносни, а и ја сам био поносан на себе. Овој медаљи сам се много обрадовао и надам се да ће их бити још више.

Марко Чугуровић 1/5 С.Ш.

Стони тенис - Првенство Београда у стоном тенису

У организацији Савеза за спорт и рекреацију инвалида Београда у стоном тенису наши ученици су били веома успешни. Милан Суботић и Кристина Форго су освојили прва места, а Радован Мићановић и Дајана Ранђеловић друга места.

Славица Убовић, Дарко Ђорић

Мој спорт - стони тенис

Стони тенис сам почео да тренирам са седам година. Тата је брата и мене одвео у стонотенисерски клуб у Челареву. Ту сам се упознао са овом игром. Било ми је занимљиво и пожелео сам да и ја научим да добро играм, да се такмичим, да побеђујем. Тако сам почео. Волео сам да тренирам. Неки пут ми је било тешко. Дешавало се и да пожелим да све напустим, али сам увек у себи налазио снагу да истрајем и да још више тренирам. Ускоро ни успеси нису изостали. За девет година, колико играм стони тенис, освојио сам двадесет пет медаља. Ово су неки од мојих добрих резултата: Прво место првенства Војводине у дублу, треће место на фону 24 појединачно и прво место Србије у екипној конкуренцији (где сам ја победио у одлучујућој партији). Променио сам и неколико клубова. Играо сам у Челареву, у Бачкој Паланци, Војводини. Када сам завршио основну школу дошао сам у Београд да наставим школовање.

Наравно, наставио сам и са тренинзима. Овога пута у стонотенисерском клубу „Црвена звезда“. У Београду ми је све било ново. Чудно сам се осећао. Велики град свуда гужва, нова школа, другови, клуб. У почетку ми је било тешко, али сви су ме лепо примили и ускоро сам се навикао. Годину дана сам тренирао за Црвену звезду, а онда у августу сам прешао у стонотенисерску академију „Коцић“. Сада тренирам сваки дан, осим суботе и недеље. Дан ми је максимално испуњен. Ујутру идем на тренинг, затим у школу. Када се вратим кући мало се одморим, а онда морам да учим. Мало времена имам за одмор. Понекад се баш уморим, али љубав према спорту ми даје снаге да истрајем. Стони тенис је много леп и динамичан спорт. Мени много значи. Ово је моја прича о стоном тенису.

А сада да вас упознам са стоним тенисом

Стони тенис је игра енглеског порекла, за 2 или 4 играча. Игра се на столу димензија 2,74x1,52м, а за игру се користи лагана лоптица с малим рекетом. Прво се играо на импровизованим столовима у дневној соби. Један од најпознатијих произвођача опреме је фирма „Пинг понг“ - по којој је овај спорт добио још једно име. Развој стонотениског спорта у нашој земљи је отпочео 1928. године, а наши најбољи стонотенисери су били: Илија Лупулеску (16 медаља), Калинић (13 медаља), М. Каракашевић, а сада су најбољи А. Каракашевић и А. Грујић. Свим младима би препоручио да

се баве спортом јер нас спорт учи да само са пуно рада можемо нешто да постигнемо и да се формирамо у здраву личност.

Пријатељством и спортом против насиља у школама

Како је добар овај телефон!
Волео бих да га имам?!

Остави мој телефон и склони се!

Каква гужва?

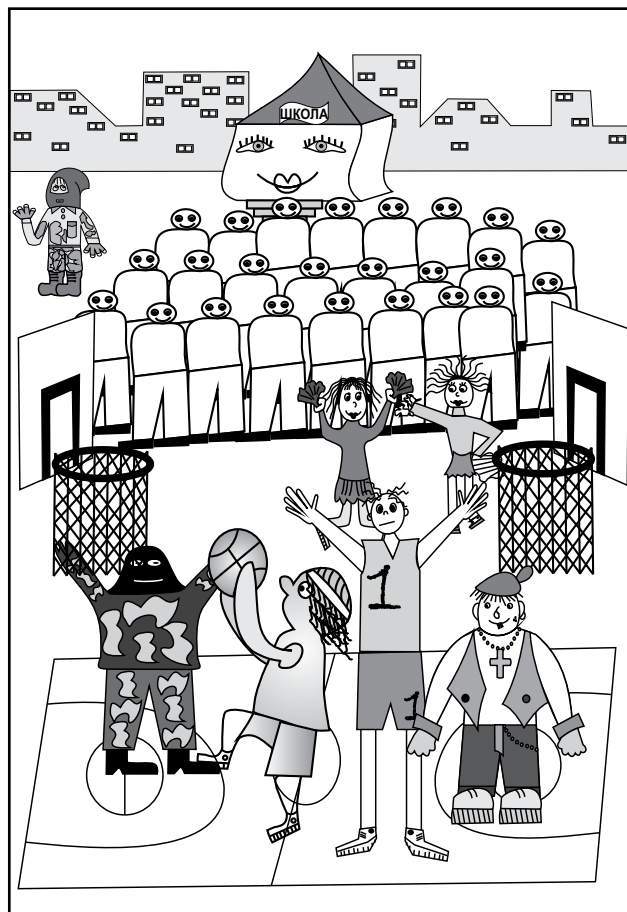
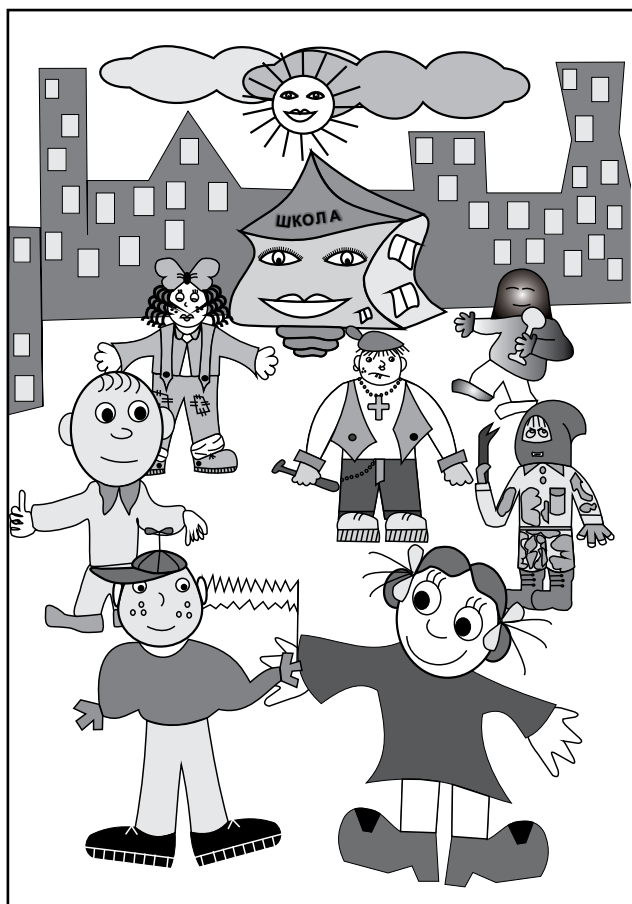

Стани, куда си кренуо!?

ДИРЉИВ СУСРЕТ

У Школи за децу оштећеног слуха „Стефан Дечански“ у петак је организован свечани пријем ђака првака. Била је то

прилика да старији ученици поздраве и дочекају своје најмлађе другаре, али је, према општем утиску, у овој школи то имало дубљи

и емотивнији смисао. Осим намере да покажу шта знају и шта су научили, ђаци ове школе приказали су првацима како су успели да савладају свој хендикеп, да науче да говоре, глуме и играју на сцени.

Био је то помало дирљив сусрет, који ће најмлађима послужити као подстрек за даљи рад и школовање, уз сазнање да друштвена заједница мисли о њима и рачуна на њих.

Приредби су присуствовали општински челници Савског венца, који су за нове основце, пет девојчица и пет дечака, припремили као поклон школске торбе пуне прибора и других занимљивих ствари. У име општине, присутне је поздравио Милош Ковачевић, члан Општинског већа Савског венца.

Заједничка акција предузећа „Дилојта“ и деце оштећеног слуха

Хуманим гестом до лепшег дворишта

11/10/2008

Аутор: Д. М.

Школа „Стефан Дечански“, коју похађају деца оштећеног слуха, јуче је уз помоћ компаније „Дилојта“ из Београда организовала акцију сређивања школског дворишта. Запослени ове компаније на један дан су оставили свакодневне обавезе и посветили се улагању у локалну заједницу: фарбану ограде и сређивању школског дворишта, али и дружењу са децом оштећеног слуха, како би показали да не постоје разлози да деца са посебним потребама буду на било који начин искључена из нормалног живота и свакодневних друштвених активности. Тим поводом, одиграна је и пријатељска кошаркашка утакмица између запослених „Дилојте“ и ученика ове школе. - Верујемо да ће се на овај начин и код наших запослених додатно развијати тимски дух, и да ће наставити и индивидуално да помажу угроженим групама становништва. Волонтирање запослених је само једна од друштвено одговорних акција нашег предузећа. До сада смо овој школи поклонили и компјутере, прикупљали смо новац, гардеробу и ствари за домове за незбринуту децу, донаирали смо средства за изградњу храма Светог Саве и стипендирали студенте - рекао је директор „Дилојта“ у Србији Срђан Петровић. Ђаци су сређивали зелене површине, садили цвеће, уређивали фонтану, фарбали школску ограду, резивали суво грање. Ова акција један је од начина да се подстакну и друге компаније, које су у могућности да волонтирањем и донацијама помогну институцијама којима је свака помоћ добро дошла.

Продајна изложба „Мој сточић“ у Скупштини града

24/11/2008

Аутор: Б. Ч. Б.

Керамичке шоље, тенџије, убриси, украсне свеће, само су неки од експоната продајне изложбе „Мој сточић“ која је синодржана у Скупштини града. Рече о хуманитарној акцији чија су средства намењена школама са посебним потребама у Београду. Иначе, експонате су радили ученици са посебним потребама из основних школа „Свети Сава“ са Умке, „Душан Дугалић“, „Стефан Дечански“, „Вељко Рамадановић“, Драган Ковачевић, „Радоје Поповић“, као и ученици школе „Косовски божур“ из Косовске Митровице. Цена експоната је била симболична па је тако најјефтинији експонат коштао 50 а најскупљи око 1.400 динара. Изложбу је отворио градоначелник Драган Ђилас који је обећао да ће следеће године бити обезбеђен стални изложбени простор. Ову традиционалну хуманитарну акцију организује Секретаријат за образовање и наша позната дизајнерка Драгана Огњеновић, док је покровитељ изложбе и пројекта „Мој сточић“ Татјана Тадић. Продајна изложба радова за кућну употребу „Мој сточић“ први пут је одржана 2006. године. Тада су на њој учествовали ученици из школа „Стефан Дечански“, „Вељко Рамадановић“, „Душан Дугалић“ и „Свети Сава“ са Умке.

АКЦИЈА ОСЛИКАВАЊА МУРАЛА У ОРГАНИЗАЦИЈИ ЗАШТИТНИХ РАДИОНИЦА

Весели воз у потходнику станице Раковица

У организацији Заштитних радионица ученици Основне и средње школе за децу оштећеног слуха и нагласе „Стефан Дечански“ осликали су потходник станице зграде у Раковици. На муралу који представља

лезничког музеја Ненад Војичић који је одушевљено прихватио ову лепу акцију Заштитних радионица.

– Лепо је видети децу која стварају. Железница је увек имала разумевања за најмлађе, што смо и дока-

у изradi мурала учествовали су: Хелена Грујовски, Драгиња Крутишески, Сузана и Зорница Симић, Ласла Старчевић, Бранка Ристићковић, Кристина Хорго, Јелена Борамиса, Александра Зорић, Данијела Војнов и Иван Степановић и за осликавање користили су акрилне боје.

– Овај воз представља воз пријатељства. Боје које користимо су црна, бела, оранж, плава, црвена, сива и браон. Деца су радосна што ће на овом зиду оставити део себе. Овакве акције имају много значења – истакла је наставница ликовног васпитања Славењка Јанковић. „Железнице Србије“ уручиле су ученицима пригодне

весели воз радило је дванаесторо деце уз несебичну помоћ својих наставника. Сада је још једна страна плавог зида добила нов, лепши изглед.

– Наши ученици радо прате збивања у граду и ово није први пут да учествујемо у оваквој акцији. Радо смо прихватили позив директора Заштитних радионица да допринесемо лепшем изгледу станице. Сматрамо да ова акција и њој сличне нашу децу уводе у друштвени живот, а то њима много значи – истакла је наставница Марија Радопановић.

Осликавању мурала присуствовао је и директор Же-

зали акцијом „Железница очима деце“ која траје пуних 25 година. Подржавам овакве манифестације са жељом да их буде што више – каже Војичић.

пакетиће с амблемима акције „Ниси брзи“ како би и њима скренули пажњу на безбедност у саобраћају.

Анда Стојковић

Свечаности присуствовао председник Србије. Фото Фонет

Тадић: Уживети се у потребе других

У „Сава центру“ обележен Међународни дан особа са инвалидитетом

Уз звуке Моцартове „Мале ноћне музике“ и присуство највиших државних званичника са председником Србије Борисом Тадићем на челу, синоћ је у „Сава центру“ свечано обележен Међународни дан особа са инвалидитетом. Многобројне званице, међу којима су били и Расим Љајић, министар за рад и социјалну политику, и градоначелник Драган Ђилас, имале су прилику да посматрају плес и игру лица ометених у развоју која се готово уопште није разликовала од програма појединих културно-уметничких друштава.

Говорећи о потреби српског друштва и институција да интегришу особе са инвалидитетом у свакодневни живот, председник Тадић је истакао да у свим градовима у нашој земљи морају да се граде улице које ће бити приступачне инвалидима. Он је нагласио и да је неопходно да Скупштина Србије што пре ратификује Конвенцију о правима људи са инвалидитетом.

– Институције у Србији морају да служе свим људима и они који раде у тим институцијама морају да се уживе у потребе других. Тек када овладамо способношћу да се уживимо у стварност и потребе других, моћи ћемо да пружимо помоћ онима којима је најпотребнија – истакао је Тадић додајући да особе са инвалидитетом никако не смеју бити дискриминисане приликом запошљавања.

Председник је изразио уверење да ће у Србији, као и у осталим цивилизованим државама, бити општеприхваћено сазнање да особа са инвалидитетом није другачија и да друштву често може да допринесе много више него особа без инвалидитета.

Расим Љајић рекао је да држава што пре мора усвајањем четири недостајућа закона да употпуни правну регулативу која ће омогућити побољшање положаја особа са инвалидитетом. – Важно је да сваки дан буде 3. децембар, а не да вас се сетимо само тог дана. Особама са инвалидитетом није потребно само наше саосећање, већ и наша подршка и поштовање елементарних људских права. Ви то заслужујете, а на нама је да вам то и омогућимо – поручио је Љајић особама са инвалидитетом. Н. М.

Спорт инвалида

Хендикеп није препрека

Споногенисерси са инвалидитетом из Београда традиционално су се окупили на Првенству Београда. Такмичење је одржано у сали Стонотенниске академије Кочић, под покровитељством Скупштине града.

Код нама, у првој категорији надметале су се тасовчарице у инвалидским колцима. До злата је дошла олимпијка Зорика Попадић, члан Стонотенниског клуба особа са инвалидитетом Београда (СТИБ), победом над својом репрезентативном колегицом Саном Митровић. Кристина Фарго (ученица школе „Стефан Дечански“) триумфовала је у групи такмичарки са оштећеним слухом. У категорији такмичарки са интелектуалним тешкоћама прво место је освојила Ивана Васиљевић, штићеница Дневног боравка у Шекспировој.

Најуспешнији у групи такмичара који су се надметали у инвалидским колцима био је Горан Шеховач, члан СТИБ-а, истиса Немање Ђукашиновића и Мирослава Радића. У конкуренцији „стојећих“ злато је припаало репрезентативцу Будимиру Малешићу, сребро Мирославу Рајићу, док је бронзу освојио Благошко Јокић. Међу споногенисерима оштећеног слуха најуспешнији је био олимпијка Милан Суботић, ученик школе „Стефан Дечански“. У групи такмичара са интелектуалним тешкоћама прво место је освојио је Басел Саббах, штићеница Дневног боравка у Шекспировој. Најуспешнији такмичари са овог првенства представљаће Београд на предстојећем Државном првенству у Новом Саду које ће бити одржано 22. новембра.

ДРУЖЕЊЕ ПРЕ РЕЗУЛТАТА: Учесници Првенства Београда за особе са инвалидитетом

Племенито Храбо срце

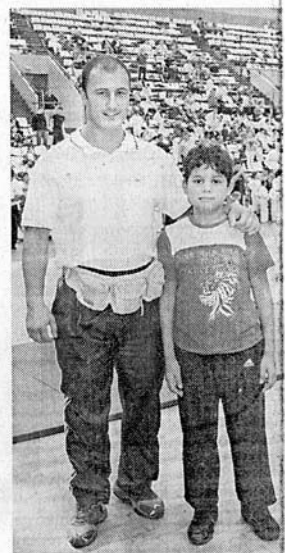
Ако је судити по називу, чланови београдског Цудо клуба Храбо срце теже ка узвишеним циљевима. Иако су један од најмлађих спортских колектива у нашој земљи, цудоче из престонице, оним што раде на струјачи јасно показују да су створени за велика дела.

Од 2004. године када је оформљен клуб до данас обучавају залуљенике у олимпијски борилачки спорт свих узраста а посебан акценат посвећен је деци са посебним потребама, ученицима школе за оштећене слухом „Стефан Дечански“.

– Деца кроз покрете уче цудо али и да комуницирају са светом који их окружује. Не само да је цудо врло здрав и користан спорт већ је спорт одличан систем социјализације, јер су у овај програм су укључена не само деца са оштећеним слухом већ и сви чланови клуба који уче или су већ научили језик знакова – рекао је Бранко Рашовић, шеф стручног штаба ЦК Храбо срце.

Радо руководи професор Бранко Рашовић са сарадницима Таназијем Рацковићем, Мајом Драговић, Сандром Романићем и Ђорђом Медаковићем. Младе цудоче и ученици школе „Стефан Дечански“ не само да су успели да савладају цудо, већ су почели да постижу одличне резултате и као такмичари у редовном програму Цудо савеза Србије.

– Изузетно нам је драго да смо успели да ову идеју спроведемо у дело. Кроз специјални програм ученици школе „Стефан Дечански“ савладали су базичне технике и положили

СА ТАКМИЧЕЊА: Тренер Бранко Рашовић и Војислав Ђорђевић

за прве појасеве. Наша екипа већ је учествовала на такмичењима у Темерину, Сремској Митровици, Моријалу, Милић Рашовић-Мило, и Трулбениковим турнирима. Рад у клубу у потпуности је посвећен универзалном цудо принципу: узајамним залагањем до заједничког напретка, што доприноси породичној атмосфери у клубу, али и одличним резултатима – закључио је Бранко Рашовић. Тања Цук

Stoni tenis za ravnopravnost u sportu

Најбољи стонотенисерси са инвалидитетом, јуче су се традиционално окупили на Првенству Београда одржаном у Стонотенниској академији „Кочић“. У мушкој конкуренцији злато су освојили Goran Sehovac, Budimir Malešić,

Milan Subotić i Basel Sabbagh, dok su među damama najbolje bile Zorica Popadić, Kristina Fargo i Ivana Vasiljević. Najuspešniji takmičari sa ovog prvenstva predstavljace Grad Beograd na predstojećem Državnom prvenstvu u Novom Sadu koje će biti održano 22. novembra. В. В.

Стручно усавршавање наставника

Завод за унапређивање образовања и васпитања, у складу са овлашћењима која проистичу из Закона о основама система образовања и васпитања и Правилника о сталном стручном усавршавању и стицања знања наставника, одобрио је програм „Корелација наставних садржаја стручних предмета – здрављем до лепоте“, аутора Светлане Матовић.

Циљ програма је едукација просветних радника за рад на корелацији стручних предмета и унапређивању практичних вештина држања савремене интерактивне наставе (комбиновање теорије са вежбама, коришћење искуства и знања ученика, дискусија, сагледавање различитих гледишта, коришћење рачунара и тестова).

Садржај програма:

- анализа косе, основна нега косе и препарати за прање косе
- преглед косматог дела главе микрокамером
- обликовање косе шишањем и израда фен-фризура
- алергија, бојење косе и препарати за косу
- бојење косе и обликовање уметничких фризура.

У нашој школи 13. 12. 2008. године одржан је семинар „Корелација наставних садржаја стручних предмета – здрављем до лепоте“. Семинар је у потпуности реализован. Наставници школа из Шапца, Инђије и Гроцке дали су највишу оцену приликом анализе семинара. Семинару је присуствовала и госпођа Меланија Илић из Завода за унапређивање образовања и васпитања.

Светлана Матовић

Угледни час

Ученици нижих разреда основне школе у оквиру изборног предмета „Руке у тесту - Откривање света“ изводе експерименте.

Лоптица може спорије да пада - претпоставка је сада?!

Ура! Хипотеза је потврђена.

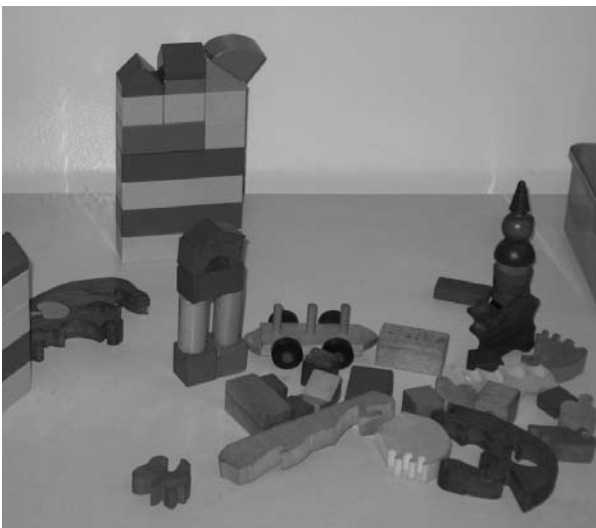
Живка Смедеревац

Из угла психолога

Од овог броја „Развитка“ психолог наше школе добио је своју рубрику. Тема о којој ћемо овог пута писати је: Рад психолога у школи. Ученици наше школе замољени су да одговоре на питање: „Шта психолог ради у школи?“

Ево шта су рекли ученици основне школе: Прича са децом; Учи децу; Договара се са децом кад су неваљали, може и са родитељима; Помаже деци; Ради вежбе; Даје деци да цртају и слажу коцке; Пита децу да ли имају проблема; Разговара са децом; Идемо код психолога кад смо мангупи; Помаже да се реши проблем.

Ученици средње школе су рекли: Са психологом радимо тестове; Помаже да се реши проблем учења, љубави, крађе, свађе; Гледа ко је мангуп; Разговара о занимањима; Прича са ученицима, васпитава; Разговара; Помаже ђацима да добро уче; Кад имамо проблем јавимо психологу; Проучава понашање ученика.

Психолог који је запослен у школи ради са ученицима, њиховим родитељима и наставницима. Поред овога сарађује са различитим установама (другим школама, здравственим установама, центрима за социјални рад...) и људима различитих струка (другим психолозима, педагозима, лекарима...). Психолог наше школе се упознаје са ученицима и њиховим родитељима онда кад они дођу у школу. Од родитеља добија податке о рођењу и развоју деце и о њиховој породици. Она посматра како се деца понашају у игри, на настави, у контакту са другом децом, ради психолошко

тестирање и тако добија психолошку процену сваког ученика.

Психолог током школовања прати развој и напредовање ученика и констатује да ли су они у складу са њиховим могућностима. Психолог помаже ученицима онда кад имају проблема у учењу, понашању или у нечему другом. У осмом разреду основне школе, психолог ради професионалну оријентацију ученика, помаже им да изаберу занимање које одговара њиховим интересовањима, способностима и здравственом стању.

Невена Омановић

За наредни број школског часописа волели бисмо да ученици постављају питања психологу и предлажу теме за ову рубрику.

О алергијама

У школи је 24. септембра, организовано предавање "Алергије, како их препознати и како се заштити?".

Алергија представља осетљивост појединих особа на материје из нашег окружења на које већина не реагује. Од алергија најчешће оболевају деца и млади, али се могу појавити у било ком периоду живота. Број оболелих је у сталном порасту у свету и код нас.

Алергени - узрочници алергије

Материје које изазивају алергије називају се алергенима и подељени су у неколико великих група:

- контактни алергени (хемикалије, козметика, накит)
- нутритивни алергени – храна (ораси, кикирики, чоколада, јаја, риба, млеко, воће, поврће, конзерванси и адитиви у храни)
- респираторни алергени – из куће - прашина и гриње, длака домаћих животиња или из спољашње средине - полени дрвећа, трава и корова.

Симптоми

Када организам преосетљиве особе дође у контакт са алергеном у року од неколико минута, сати или дана испољиће се симптоми алергије:

- кожа – црвенило, оток, осећај свраба, осип
- очи – црвенило, сузење, свраб
- нос – кијање, запушеност, обилна воденаста секреција, свраб
- грло – осећај сливања секрета, осећај гребанја, свраба
- плућа – суви кашаљ, отежано дисање, гушење.

Сви наведени симптоми могу бити испољени у благом облику, али и у тежим облицима, па и драматичним када угрожавају живот.

Дијагноза

У случају алергије на полене дијагнозу поставља лекар на основу података које даје пацијент о својим тегобама, као и на основу тестова на кожи или из крви. Ови тестови се раде скоро у свакој болници.

Лечење

Уколико се симптоми алергије не лече од самог почетка имају склоност да се током година појачавају и јављају се алергије и на друге, нове алергене. Познато је да пацијенти алергични на полене, често постану алергични и на кућну прашину и обрнуто.

Данас постоји велики број антиалергијских лекова у облику: крема, масти, капи, спрејева, таблета или ињекција. Веома је важна редовна контрола код свог лекара и редовно узимање препоручених лекова.

Како се заштити од алергија?

Превенција (заштита) од алергијских обољења почиње још од првих дана живота уклањањем из околине детета свих оних фактора који могу допринети да се алергија испољи (пушење, перјана постељина или домаће животиње), затим одржавање добре хигијене стана што смањује количину прашине.

Код алергије на полене веома их је тешко избећи, осим ако пацијент има могућности да у периоду цветања оде у другу средину.

Шта смо научили о алергији?

Алергија је:

1. стилска фигура
2. бурна реакција
3. нисам сигуран

Да ли је алергија заразна?

1. да
2. не
3. не знам

Да ли је могућа алергија на кућне љубимце?

1. да
2. не

Да ли ти се некад осула кожа после узимања неке хране или неког лека?

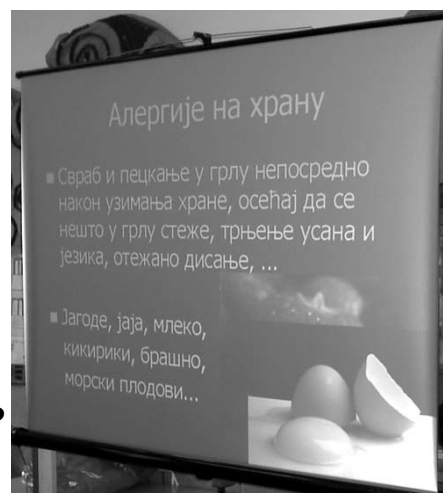
1. да кад сам узео _____
2. не, никада

Кад се налазим у природи (село, парк, друге зелене површине):

1. мени стално сузе очи и кијам
2. понекад ми се деси да ми сузе очи и кијам
3. ништа ми не смета, немам никаквих проблема

Да би спречили појаву алергијских реакција, људи који су алергични:

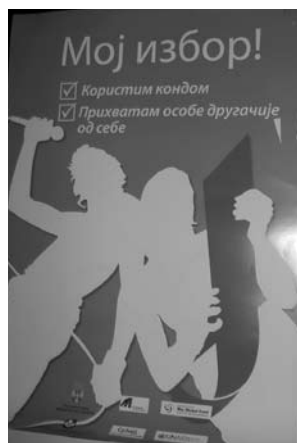
1. не смеју да долазе у контакт с другим људима
2. морају да сазнају шта тачно изазива алергију и да избегавају ту супстанцу што је могуће више
3. хитно морају да се оперишу
4. треба да живе у топлијим крајевима

Дан борбе против сиде

Поводом 1. децембра - светског дана борбе против сиде у школи је одржано предавање и радионица на тему борбе против ове опаке болести. Ученици су посетили и изложбу у Дому здравља "Савски венац" и учествовали у вршњачкој едукацији "Играј за живот".

Редакција

Маштовита глина

Живот глине почиње мешењем

Спретне руке обликују жељени предмет

Предмети полако добијају коначан облик

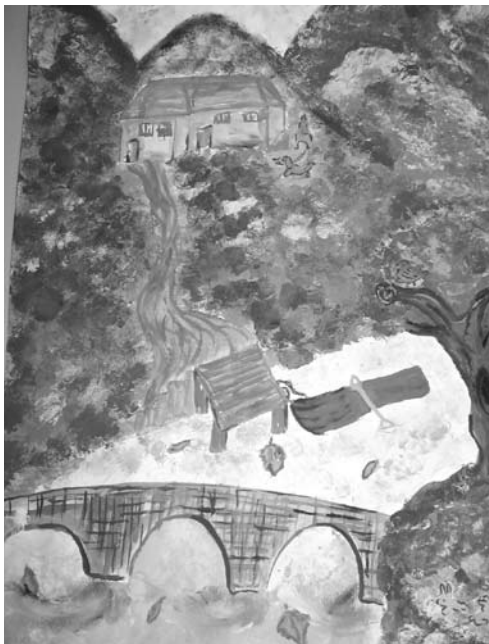

Овако смо оживели глину

Београд у јесен

Природа у Београду се изменила. Београд је обојен јесењим бојама. Улице и паркови су прекривени разним бојама лишћа. Београдска јутра су хладна. Људи се облаче топлије. Почела је сезона грејања. Птице селице су одлетеле у топлије крајеве. Полако се припремамо за зиму.

Анђа Бајчетић VI/1 О.Ш.

Другарство

Иван се разболео. Лежи у кревету и гледа кроз прозор. Напољу је лепо време. Он мисли на своје другове. Одједном се на прозору појавио балон. Леп велики, црвени балон на концу. На балону је нацртано велико срце. У срцу великим словима пише: „Оздрави брзо!“ Иван се насмејао: „То су сигурно моји другови. Стоје испред зграде и држе балон.“ Ивану је одмах било боље. Лепо је када другови мисле на тебе.

Вера Мићић VI/2 О.Ш.

Како сам се провео за време летњег распуста

За време летњег распуста путовао сам на море у Буљарице. Ишли смо возом. Путовао сам дванаест часова са наставником Верицом и друговима. Сваки дан сам ишао на плажу са друговима. Храна је била одлична. Свако вече смо играли фудбал. Упознали смо нове другове и другарице из Херцег Новог. После мора сам отишао у камп у Лозницу. Сваки дан смо играли фудбал и тренирали. Наставник Зоран нас је водио на базен. Купали смо се, сунчали и уживали. Упознали смо кошаркаше - репрезентативце Србије. После кампа сам се вратио у Београд. Сваки дан сам ишао на базен. Лепо сам се провео на летњем распусту.

Светислав Ђорђевић VIII/1 О.Ш.

40 Радови ученика

На излету

На излет смо ишли у Пожаревац. Тамо нам је било лепо и супер смо се провели. Шетали смо око Сребрног језера, а у Љубичеву смо видели разне лепе коње. Посетили смо музеј и луна-парк. Мени се највише допало Сребрно језеро, зато што има лепу плажу. Ту смо се дружили, смејали се и причали. Љубица и ја смо возиле аутиће у луна парку. Када се завршило са игром, отишли смо да видимо стари град који је направљен пре много векова. Ту смо видели кости човека који је давно умро. Волела бих да се вратим поново у Пожаревац неки други пут. Много ми се допао излет.

Зарић Александра VII/1 О.Ш.

Личност којој се дивим

Има много личности којима се дивим. Међу њима су многи научници, писци, спортисти и други. Између свих њих издвојио бих једну која је по годинама ближа нашој генерацији. Та личност је Новак Ђоковић. Новак је наш најбољи спортиста. Постигао је велики тениски успех и у свету. За веома кратко време Новак је постао један од најбољих тенисера света. Због тога је и име наше земље познато свуда у свету. Србија је мала земља. Многи моји вршњаци из других земаља нису чули за њу. Као и ми и наши вршњаци у свету воле спорт. Кад наш Новак игра и када побеђује, сви знају ко је он и одакле долази. Новак се увек борио да представи нашу земљу као најлепшу земљу на свету. Земљу пуну природних лепота, мирољубивих људи и, пре свега, пуну спортских талената. Захвљајући свим његовим спортским успесима, постао је наш омиљени лик. Постао је сан сваког дечака и личност којој се ја дивим.

Немања Грујоски I/5 С.Ш.

Пут од куће до школе

Пре изласка сунца, кад се чују први петлови, будим се и спремам за нови школски дан. Крећем веома рано док је још росом покривена трава. До станице где чекам аутобус има петнаест минута хода. До моје школе путујем са два превоза. Први део пута траје дуго и до Београда стижем аутобусом. За то време разгледам природу банатске зелене равнице, испуњене сунчано жутом бојом сунцокрета и кукурузом. Понекад спавам или читам новине. Кад стигнем у град обично купим доручак и чекам градски аутобус четрдесет осам. Пролазим поред старих и модерних зграда и зелених паркова у близини моје школе.

Марко Дукић VII/1 О.Ш.

Волела бих да ми се деси

Свако од нас има своје жеље, снове и надања. Када нешто јако желимо, онда се и више трудимо да дођемо до циља а нада нам даје снагу, да истрајемо у својим жељама. Понекад се уморимо од чекања да нам се жеља оствари и помислимо да је све узалуд. Баш када решимо да одустанемо, та невидљива сила која се зове нада опет нас погура напред. У животу није све лако и да би остварили своје циљеве, понекад је потребно много труда и много стрпљења. Сада сам трећа година графичке школе и могу рећи да сам при крају пута. Али да ли сам? Када једног дана почнем да радим, волела бих да будем цењена и поштована од стране мојих колега. Жеља ми је да будем на врху, да будем главна на свом радном месту и да не зависим од других.

Многи ми говоре да је лепо то што ја желим, али да са само средњом школом не могу остварити своје снове. Говоре ми да би после завршетка средње школе требала да упишем вишу школу. По мало сам уморна од учења, раног устајања и од свих обавеза које захтева школовање. До скоро сам говорила да нема шансе да наставим даље, али полако схватам да стварно морам ићи даље да бих остварила своје снове. Жарко желим да ми се деси успешна каријера и зато ћу храбро наставити даље и покушати да помогнем самој себи у остварењу циљева. Срећа и успех не долазе сами. Свесна сам да ништа не долази само. Потребно је много труда и рада да би се дошло до жељеног циља. Зато сам решила да наставим даље и помогнем себи у остварењу својих циљева. Сада сам веома одлучна, а да ли ћу успети време ће показати. Видимо се у будућности. Тада ћу вам рећи.

Јована Тодић III/5 С.Ш.

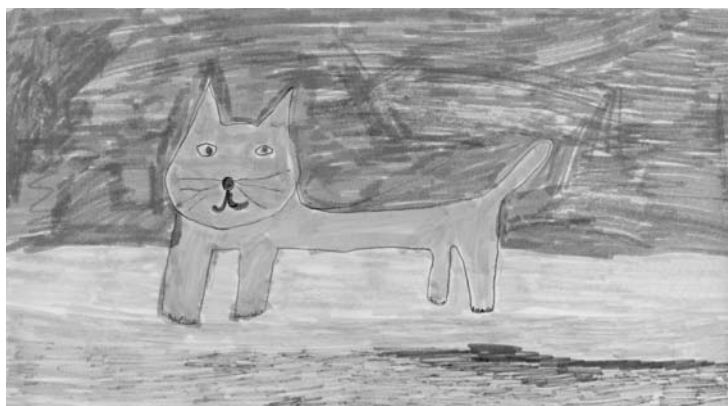

42 Радови ученика

Животиња коју волим

Животиња коју највише волим, зато што је паметна и слуша човека кад му каже да уради нешто, је мој пас. Теа има две и по године, раса је мини пудла. Слуша мене, маму и секу шта јој кажемо. Када смо је купиле, била је јако мала. Одмах смо је купале, јер је била јако прљава. У почетку је спавала на мом и мамином рамену. Сада спава свуда, а највише на јастуку, на кревету. Таква је моја Теа. Њена омиљена играчка је лопта. Обожава да једе пилеће месо. Када мама кува ручак, Теа одмах дође у кухињу и лаје. То значи да хоће да једе. Када кажемо „ХАЈДЕМО НАПОЉЕ“, Теа одмах скочи, узме лопту и чека код врата. Не воли да се купа. Када кажемо „ХАЈДЕМО НА КУПАЊЕ“, она бежи и сакрије се. Волећу је и чуваћу је. Она је члан наше породице.

Анђела Павловић I/5 С.Ш.

Животиња коју волим

Имам папагаја. Зове се Рики. Много га волим. Добила сам га на поклон за рођендан. Тата ми га је поклонио. Била сам пресрећна. Тата је знао да сам одувек желела папагаја. Зато ми га је поклонио. Звао се Рики. После неколико година се разболео и угинуо је. Много сам плакала. Опет ми је тата купио другог папагаја. Сама сам му изабрала име. Назвала сам га Пера. Био је са мном пуних седам година. Касније се и он разболео и угинуо. Трећи папагај кога сам добила звао се Рики. Дobar је. Воли да једе, да се игра и љуби се са огледалом. Не знам зашто не воли да лети. Мени није важно што неће да лети по мојој кући. Па, не мора. Волећу га. Надам се да ће бити добар и да ће ме слушати.

Сандра Манојловић I/5 С.Ш.

Излет у октобру

У октобру смо ишли на излет са наставницима. Дан је био топао и сунчан. Много смо шетали. Видели смо Пожаревац, музеј сликарке Милене Павловић-Барили, ергелу Љубичево, Виминацијум и Сребрно језеро. Највише ми се допада забавни парк на Сребрном језеру. Ту смо и ручали. Ручак је био укусан. Волела бих опет да идем на излет.

Сузана Симић VII/2 О.Ш.

Излет

У уторак смо ишли на излет у Пожаревац и на Сребрно језеро. Окупили смо се испред школе где смо сачекали да дође аутобус. У аутобусу сам разговарао са Ацом и Милошем. У Пожаревцу смо били у галерији и музеју. Наставница Славица нам је причала о људима који су ту живели некада давно. Касније смо дошли на Сребрно језеро и тамо сам себи купио наруквицу. Шетао сам са Стефаном, Ацом, Немањом и Милошем. У хотелу нам је био ручак, а после смо ишли у луна парк. Купио сам пуно жетона за вожњу аутомобилом. Вратили смо се у аутобус и пошли за Београд. На излету је било супер. Видео сам нешто ново и лепо сам се дружио са мојим друговима.

Марко Чугуровић I/5 С.Ш.

Доживљај са излета

Ишли смо на једнодневни излет у Љубичево, Пожаревац, Сребрно језеро и на крају у Виминацијум. Путовали смо аутобусом. Време је било сунчано и топло. Било је прелепо. Кад смо отишли у Љубичево, видели смо трофеје, награде које су коњи освојили, као и споменик белом коњу. Сазнали смо да је ергела коња отворена још 1853. године. После тога смо отишли за Пожаревац. У Пожаревцу смо обишли галерију слика Милене Павловић-Барили. У њеној кући се чува око 800 њених уметничких радова. Затим смо обишли Народни музеј. У Народном музеју смо видели неке ствари, гардеробу и уметничке слике. Пут се наставио ка Сребрном језеру, где је био предвиђен ручак, који нам се допао. На крају ручка смо имали слободно време за дружење и вожњу аутомобила у луна парку. У повратку планирана је посета Виминацијуму – археолошком парку у близини Старог Костолца. Ту је била некадашња престоница римске провинције Горње Мезије, а данас је један од три најзначајније локације археолошког налазишта на простору наше земље. На крају смо били уморни и кренули за Београд. Овај излет памтићу по лепим стварима које сам видео, а најважније ми је било дружење са мојим другарима и другарицама.

Филип Јовановић IV/1 С.Ш.

44 Радови ученика

Био сам на излету

Седмог октобра кренули смо на излет у Пожаревац. Путовали смо аутобусом и у десет сати стигли у Љубичево. Ту смо видели коње, пехаре и медаље које су освојили. Љубичево је мало место које се налази недалеко од Пожареваца. Одатле смо кренули у Пожаревац. Пожаревац је леп град и у њему смо посетили: изложбу слика, изложбу народних ношњи и др. После обиласка Пожареваца кренули смо на Сребрно језеро. То језеро је велико и лепо. Мало смо шетали поред њега, а после смо отишли на ручак. Након ручка отишли смо у луна парк где смо се возили аутомобилчићима. Време је брзо пролазило. Журили смо да посетимо Виминацијум, који је био седиште римских легионара и војни логор. Мени је било јако лепо на излету и драго ми је што сам упознао сва ова места у којима до тад нисам био.

Ненад Лалић III/5 С.Ш.

Био сам на излету

Пре неколико недеља, моја породица и ја, ишли смо на излет на Фрушку Гору. После дугог и топлог лета, требао нам је мали предах негде у природи. Поводом тога смо се договорили и отишли на Фрушку Гору. Спремили смо се и кренули. Имао сам осећај да ће ово бити једно од оних путовања које се увек памте. Седео сам поред прозора, док су поред мене пролазили пејзажи. Цела два сата сам уживао у војвођанској равници. Прво смо дошли у Нови Сад на Петроварадинску тврђаву. Као и сви, уживао сам у причи о тврђави. Затим сам се са ујаком возио чамцем по Дунаву, док је огромни сат тврђаве, откуцавао сваки наш корак. После предивних сати проведених у Новом Саду, наш пут се наставио ка Фрушкој Гори. Чим сам изашао из аута осетио сам мирис свежине планинског ваздуха. Испред мене су били масиви планина које се преплићу са равницом. Затим смо обишли манастире, који сваки за себе прича своју причу. На ливади смо ручали. После ручка, знао сам да се крај овог излета ближи. Простро сам ћебе на земљу, далеко од свих. Лежао сам тако и гледао у небо у ишчекивању да ћу ту да останем вечно. Град чека на мене јер је тамо мој живот, а ово је био само бег из стварности...

Бранко Симић III/5 С.Ш.

Излет који ћу памтити

Свим људима остане у сећању неки интересантан или леп тренутак, доживљај или дан. Посебно остану у сећању дани из школског живота. И ја имам доста интересантних дана из свог школовања, али један недавни доживљај се дубоко урезао у моје сећање, и мислим да ћу га увек памтити. То је био дан излета наше школе. Већ дан пре излета сам био радостан и време ми је споро пролазило. Једва сам чекао да прође тај дан и да кренемо према Пожаревцу. Увече сам легао раније и хтео да заспим што пре, али сан ми је споро долазио. У току ноћи често сам се будио мислећи да сам у аутобусу. Свануло је и ја сам почео журно да се спремам. Школско двориште је било шарено и весело. Када је дошао аутобус чинило ми се да сам полетео. Поред мене су пролазиле прелепе слике јесење Србије. У Љубичеву сам видео интересантан музеј, а посебно су ме одушевили прелепи коњи. Низале су се затим прекрасне разгледнице Пожареваца и Сребрног језера. На Сребрном језеру смо шетали, ручали и возили се у луна парку. Изгледало ми је као да разгледам неку сликовницу. Након тога, дошли смо у Виминацијум. Ту сам остао без речи. Кроз главу су ми пролазиле слике из историје старог и моћног Римског царства. Као да сам се вратио у доба римских легија. Све ме је то толико очарало, да не могу то ни да опишем. Увек ћу настојати да негде путујем, да упознам нове крајеве и нове људе. Свима бих препоручио да прво упознају лепоте свог завичаја и своје земље.

Радован Мићановић III/5 С.Ш.

Доживљај са излета

Школа је организовала излет седмог октобра ове године у Пожаревцу. Сви смо се одушевили, јер дуго нисмо били на излету. Нашли смо се испред школе и разговарали о излету док није дошао аутобус. Највише смо разговарали о Љубичеву, јер тамо има пуно коња. Желела сам да јашем, али ми се жеља није остварила. Тамо смо се шетали, причали, гледали коње и видели њихове медаље и пехаре. Кад смо завршили, отишли смо у Пожаревац. Ту смо слушали причу о Милени Павловић, која је била познати уметник. Видели смо много лепих и занимљивих слика, а после тога смо обишли Народни музеј. Онда смо отишли на Сребрно језеро. Шетали смо поред језера а било је лепо време и свеж ваздух. Наставници су нас сачекали и отишли смо на ручак који је био много леп. Након тога смо отрчали у луна парк који је био близу ресторана. Ту смо се пуно возили и лепо играли. Након тога смо обишли Виминацијум близу Старог Костолца. Ту смо имали свашта да видимо. Улазили смо у неки тунел где су слике биле прелепе.

Најежила сам се кад сам видела прави костур. Слушали смо једну жену како је причала шта је ту било и шта се дешавало. Мени се највише свидео Римски базен. Онда смо се мало прошетали и причали о свему што смо видели. Био је то један од најлепших излета. Занимало ме је скоро све. Лепо смо се шалили, причали, играли и дружили.

Дајана Ранђеловић III/5 С.Ш.

Петар I Карађорђевић

Краљ петар Први

Краљ Петар Први Карађорђевић рођен је као пето дете кнеза Александра и кнегиње Персиде 11. јула 1844. године. Основну школу и гимназију завршио је у Београду, а школовање је наставио у Швајцарској у Женеви. По завршеном школовању 1862. године уписује се у чувену војну Академију Сен-Сир коју завршава 1864. године. После убиства кнеза Михаила, у мају 1868. године, политички кругови блиски династији Обреновић прикључили су новом српском Уставу и одредбу којом се породици Карађорђевић забрањује повратак у отаџбину и одузима сва имовина. Кнежевић Петар придружио се Легији странаца француске војске и са њом учествовао у бројним борбама због чега је одликован ОРДЕНОМ ЛЕГИЈЕ ЧАСТИ. Радио је на организовању и активно учествовао у босанско-херцеговачком устанку. Након неуспеле Тополске буне, 1877. године, био је веома политички активан. 1883. године, на Цетињу, се оженио кнегињом Љубицом-Зорком, најстаријом кћерком црногорског књаза Николе. У том браку рођено је петоро деце. После краћег боравка у Паризу, породица Карађорђевић преселила се на Цетиње, где је остала следећих десет година, а потом су се преселили у Женеву. Његови контакти са људима из Србије никада нису престајали, пре свега са

Николом Пашићем, прваком Радикалне странке. У ноћи између 28. и 29. маја 1903. официри завереници убили су тадашњег краља Александра Обреновића и краљицу Драгу. Војска је извела државни удар, и прогласила кнежевића Петра Карађорђевића за Краља Србије, што је својим избором потврдила Народна Скупштина 2. јуна. После 45 година Карађорђево потомство поново долази на чело српске државе, чиме почиње нови период у њеном развоју. Од самог почетка своје владавине, краљ Петар I суочио се са озбиљним препрекама. Земља је била растрзана унутрашњом политичком борбом, а Аустро-Угарска, испрва наклоњена новом српском краљу, постала је отворени непријатељ Србије, нарочито после кризе изазване анексијом Босне и Херцеговине 1908. године. Први и други балкански рат окончани су тријумфом српске војске под врховном командом Краља Петра I ослобађањем Рашке области, Косова, Метохије и Македоније и њиховим припајањем Србији. Услед сталних и тешких напора у Балканским ратовима, здравствено стање краља Петра I се погоршало. Он је 24. јуна 1914. пренео краљевска овлашћења на престолонаследника Александра. Месец дана касније, Аустро-Угарска је објавила рат Србији, чиме је започео Први светски рат. После величанствених победа на Церу и Колубари 1914, након уласка Немачке и Бугарске у рат 1915, српска војска била је принуђена на повлачење и напуштање земље. Албанска голгота оставила је великог трага на здравље остарелог краља. Он је ипак доживео да дочека коначну победу и ослобођење Србије и стварање нове државе настале уједињењем Срба, Хрвата и Словенаца. Умро је 16. августа 1921. у Београду, а сахрањен је у својој задужбини на Опленцу. Због својих заслуга у Балканским ратовима и у Првом светском рату у српском народу остао је запамћен као **краљ Петар I Ослободилац**.

Непознате речи:

- Академија - висока војна школа
- Легија странаца - плаћени војници из других земаља
- Орден легије части - највише војно француско одликовање
- Државни удар - насилна смена власти
- Анексија - насилно припајање територије

„Прва књига из физике на славено-српском језику“

Првом свеобухватном књигом из физике на славено-српском језику сматра се Физика Атанасија Стојковића.

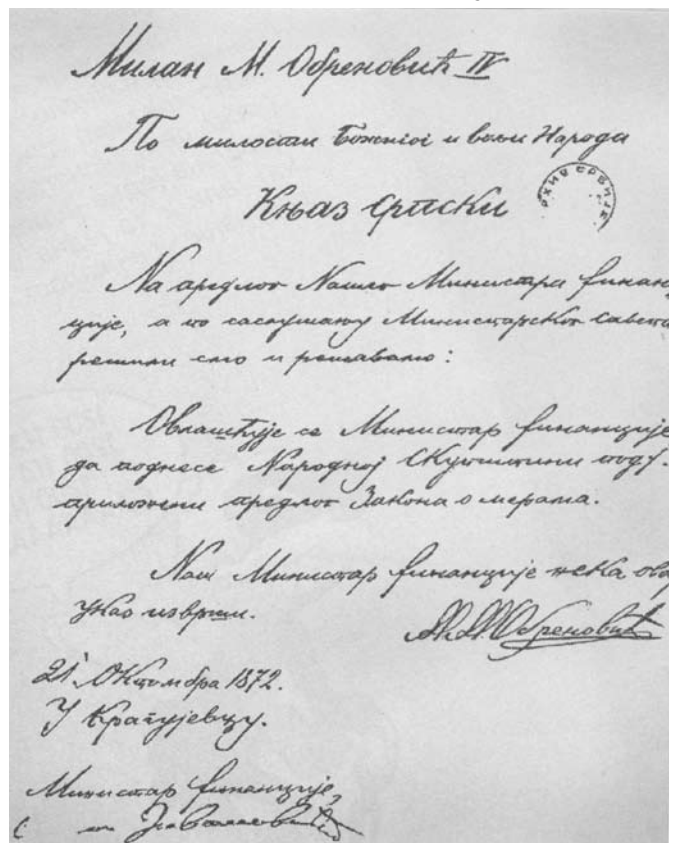
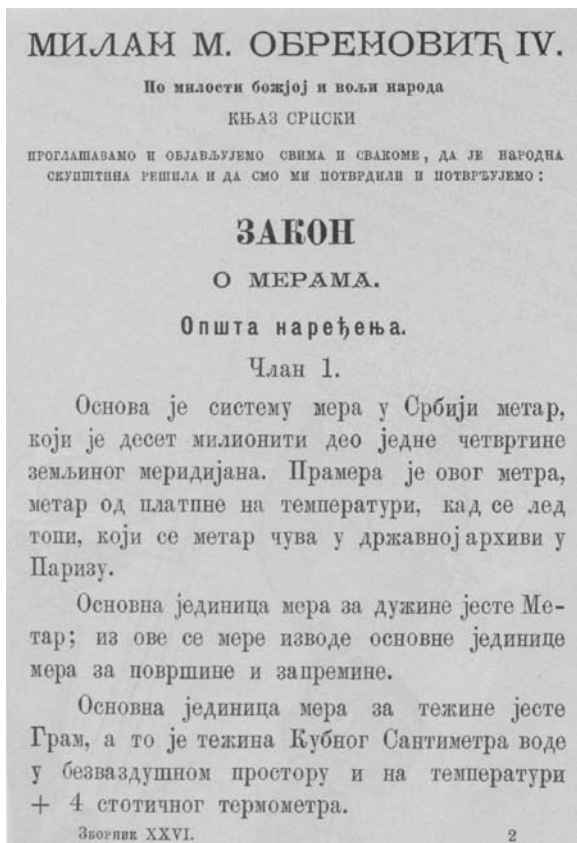
Ово дело објављено је у три тома у периоду 1801-1803. у Будиму.

Атанасије Стојковић (1773 - 1832) родом из Руме. Студирао је у Сегедину и Јетингену, а потом био професор физике на Универзитету у Хоркову. У својим делима, унутар физике дотиче и теме из географије, метеорологије, астрономије, минералогije, као и делове ботанике и зоологије.

„Увођење метарског система у Србији“

Кнез Милан Обреновић IV је у октобру 1872. године издао Указ да се овлашћује Министарство финансија да Народној скупштини поднесе предлог Закона о мерама. Скупштина је овај Закон усвојила 1. XII. 1873. године. Метарска конвенција одржана је у Паризу 1875. године, а Кнежевина Србија јој је званично приступила 1879. године.

Наталија Милованчевић

Периодни систем

Периодни систем је класификација или сврставање свих елемената по редном броју и по особинама. То генијално дело руског научника Менделеејева још из 1869. године када је било познато свега 63 елемената, ни данас није превазиђено већ се само допуњује. Из њега се може сагледати много особина елемената, као и њихових једињења, па представља основ за учење опште и неорганске хемије.

Сто први елемент је добио име по Менделеејеву и има симбол Md.

Балар је у својој 24. години открио тридесет пети елемент (бром) и назвао га тако због непријатног мириса (на грчком – смрад) симбол Br.

Торијум (деведесети елемент) добио је име у част скандинавског бога рата Тора (симбол Tr).

Стари Грци су знали само седам елемената: сребро, злато, бакар, олово, гвожђе, живу и калај. Средином прошлог века се знало за око 200 једињења, а половином нашег века за око 4 милиона једињења. Сада се већ зна за неки милион више (преко 11 милиона), а док прочитамо овај часопис пронаћи ће се, можда, још нових једињења.

Што се тиче елемената, у прошлом веку се знало за 50 до 60. Скоро је добијен и сто петнаести елемент (што не значи да то неће бити, можда, и застарео податак). Пронађени су и у природи и вештачким путем. Периодни систем елемената се може нацртати и другачије, па чак и у облику круга. У њему су убачене ознаке или симболи за елементе. Пишу се почетним словом имена елемената, али на латинском језику. На пример: гвожђе – ferrum, симбол Fe. Такве ознаке је увео научник Берцелијус у XIX веку.

Олгица Славковић

ГРУПА ПЕРИОДА			1	2																	13	14	15	16	17	18																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
			IA	IIA																	IIIA	IVA	VA	VIA	VIIA	0																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
K	1	1,01	H	1	1																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								

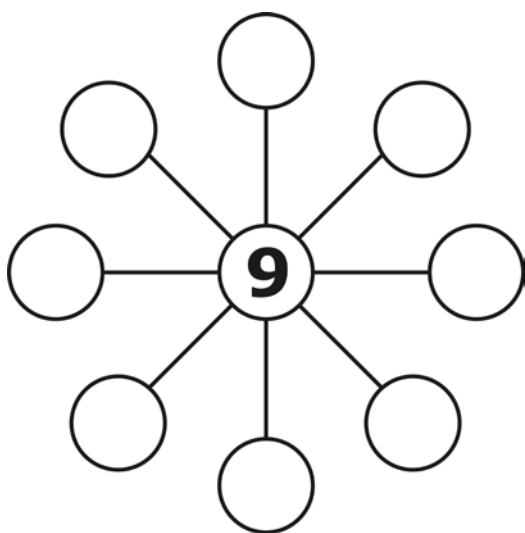
Занимљива математика

Колико има зрна жита на шаховској табли?

Некада давно, у далеком персијском царству, живео је цар који је волео да игра шах. Једнога дана, на свој двор је позвао мудраца који је изумео шах. Желео је да га надигра. Када је цар упитао мудраца какву награду жели, мудрац је одговорио: - Светли царе, не тражим много. Дајте ми мало жита. Нека жито покрије шаховску таблу на следећи начин: на прво поље ставите једно зрно; на друго поље ставите два зрна; на треће четири и тако даље. - Мудрац је тражио да се на свако следеће поље стави два пута више зрна него што их има на претходном пољу. Цар се наљути на мудраца што овај тражи тако „мало“ жита, па нареди да се донесе џак жита и преда мудрацу. Почеше да ређају жито по шаховској табли. Једно зрно на прво поље, два на друго, четири на треће и тако редом дупло више на свако следеће поље. Брзо се истроши џак жита, па још један, па још један, а шаховска табла никако да буде покривена житом. Доносиле су царске слуге жита и жита. Доносиле су жита из целог царства, а шаховска табла никако да се покрије. Да је цар био мало бољи математичар, увидео би да мудрац није тражио мало жита. Број зрна жита које је тражио мудрац био је толико велики да би требало 2000 година да се произведе толико жито на целој земаљској кугли. Замислите највећу собу у вашој кући или стану. Ако бисте такве собе ређали од земље до сунца, и све то напунили житом, то би тек могло да покрије шаховску таблу онако како је тражио мудрац!

1. Мозгалице

Две коке за два дана снесе 2 јаја. Колико јаја снесе 8 кока за 8 дана?

2. Магична лепеза

У празне кругове упиши бројеве од 1 до 9 тако да збир бројева у три круга који се налазе на истој линији буде 18.

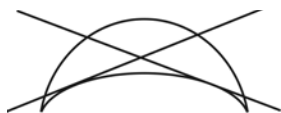
3. Срп

Двема правим линијама подели месечев срп на 6 делова.

За чланак је коришћен материјал друштва математичара „Архимедес“.

Јасмина Невенић

Решења: 1. 32 јаја 2. 1-9-8; 2-9-7; 3-9-6; 4-9-5; 3.

Математички квиз

- 1 КОЈИ БРОЈ СЛЕДИ ПОСЛЕ 6?
- 8; 9; 7
- 2 ЛОПТА ЈЕ СЛИКА ИЛИ ТЕЛО?
- СЛИКА
- ТЕЛО
- 3 ТРОУГАО ИМА:
- ТРИ УГЛА
- ЧЕТИРИ УГЛА
- ДВА УГЛА
- 4 КВАДРАТ ИМА:
- 2 ИСТЕ СТРАНЕ
- 4 ИСТЕ СТРАНЕ
- 5 ВЕЋИ БРОЈ ЈЕ:
- 7 ИЛИ 9
- 6 КОЈИ БРОЈ НЕДОСТАЈЕ?
- 4, 5, 6, 8, 9, 10
- 7 ШТА ЈЕ ВЕЋЕ?
- МИШ ИЛИ МРАВ
- 8 ШТА ЈЕ БРЖЕ?
- АВИОН ИЛИ АУТОМОБИЛ
- 9 ШТА ЈЕ БЛИЖЕ?
- МЕСЕЦ
- ЗВЕЗДЕ
- 10 ЛАКШЕ СЕ ПРЕЂЕ:
- ПЛИТКА РЕКА
- УЗАН МОСТ
- 11 ШТА ЈЕ ТЕЖЕ?
- КИЛОГРАМ ШЕЋЕРА
- КИЛОГРАМ ГВОЖЂА
- 12 ПРЕ СТИГНЕШ:
- КРАЋИМ ПУТЕМ
- ЗАОБИЛАЗНИМ ПУТЕМ
- 13 БРЖЕ СЕ ПУТУЈЕ
- ВОЗОМ
- АВИОНОМ
- 14 ШТА ЈЕ ВЕЋЕ НА ПЛАНЕТИ ЗЕМЉИ?
- СКУП БИЉАКА
- СКУП ЖИВОТИЊА
- 15 ЧЕГА ИМА ВИШЕ?
- МОРА
- КОПНА

ОДГОВОРИ:
1-7, 2-ТЕЛО, 3-ТРИ УГЛА,
4-ЧЕТИРЕ СТРАНЕ, 5-9,
6-7, 7-МИШ, 8-АВИОН,
9-МЕСЕЦ, 10-УЗАН МОСТ,
11-КИЛОГРАМ, 12-КРАЋИМ
ПУТЕМ, 13-АВИОНОМ,
14-СКУП БИЉАКА,
15-МОРА

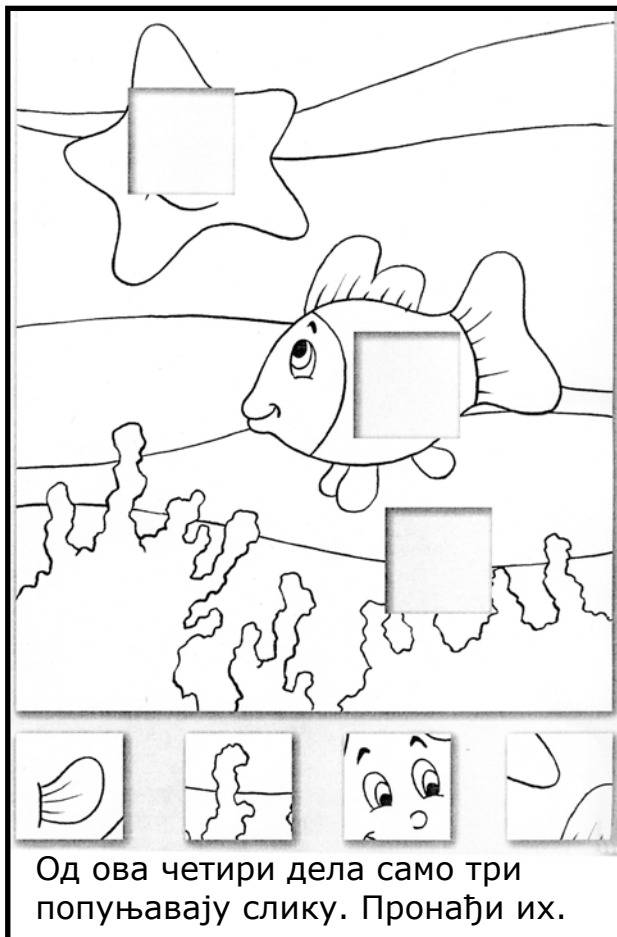
Квиз

- 1 МАМА МОГА РОЂЕНОГ БРАТА ЈЕ МЕНИ:
- ТЕТКА
- УЈНА
- МАМА
- 2 ЖЕНА МОГА СТРИЦА ЈЕ:
- БАКА
- СТРИНА
- УЈНА
- 3 МАМИН БРАТ МЕНИ ЈЕ:
- ТЕЧА
- УЈАК
- ЧИКА
- 4 ЈЕЛЕН ЈЕ ДОМАЋА ЖИВОТИЊА:
- ДА
- НЕ
- 5 МАЧКА ПРЕСПАВА ЗИМУ:
- ДА
- НЕ
- 6 РОДЕ СУ:
- ПТИЦЕ СЕЛИЦЕ
- ПТИЦЕ СТАНАРИЦЕ
- 7 ЧУЛО СЛУХА ЗОВЕ СЕ:
- ОКО
- НОС
- УВО
- 8 УЛИЦА СЕ ПРЕЛАЗИ КАДА ЈЕ ПЕШАЦИМА ЗЕЛЕНО СВЕТЛО:
- ДА
- НЕ
- 9 У АУТОБУСУ УСТУПАШ МЕСТО СТАРИЈЕМ?
- ДА
- НЕ
- 10 НАША ПЛАНЕТА ЗЕМЉА СЕ НАЛАЗИ У СУНЧЕВОМ СИСТЕМУ:
- ДА
- НЕ
- 11 СВЕМИР ЈЕ БЕСКРАЈНИ ПРОСТОР:
- ДА
- НЕ
- 12 НАША ПЛАНЕТА ЗЕМЉА ЈЕ:
- ОКРУГЛА
- ЧЕТВРТАСТА
- РАВНА ПЛОЧА
- 13 УЈУТРУ СЕ ПОЗДРАВЉА:
- ДОБРО ЈУТРО
- ЛАКУ НОЋ
- ДО ВИЂЕЊА

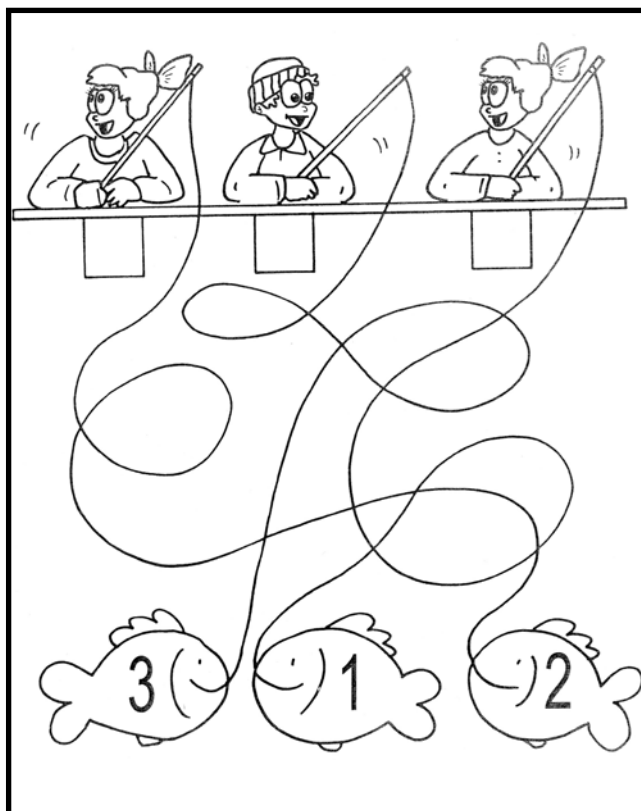
ОДГОВОРИ:
1-МАМА, 2-СТРИНА, 3-УЈАК,
4-НЕ, 5-НЕ, 6-ПТИЦЕ
СЕЛИЦЕ, 7-УВО, 8-ДА, 9-ДА,
10-ДА, 11-ДА, 12-ОКРУГЛА,
13-ДОБРО ЈУТРО

За најмлађе

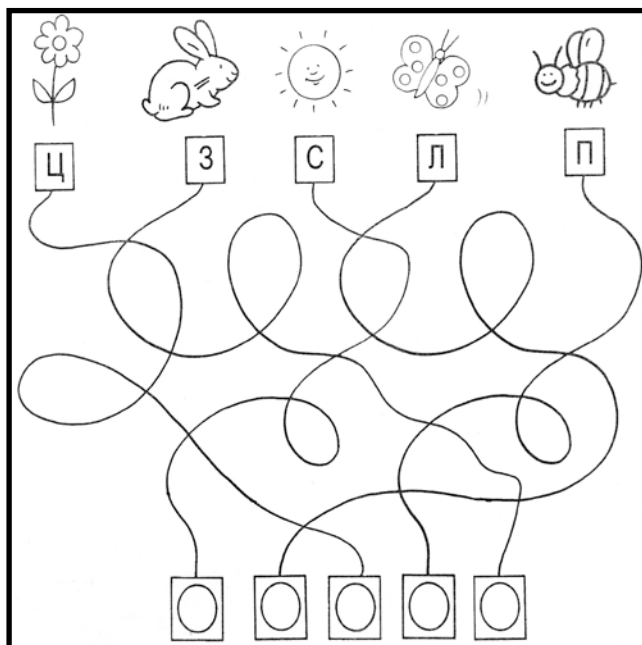
1. Пронађи део који недостаје.

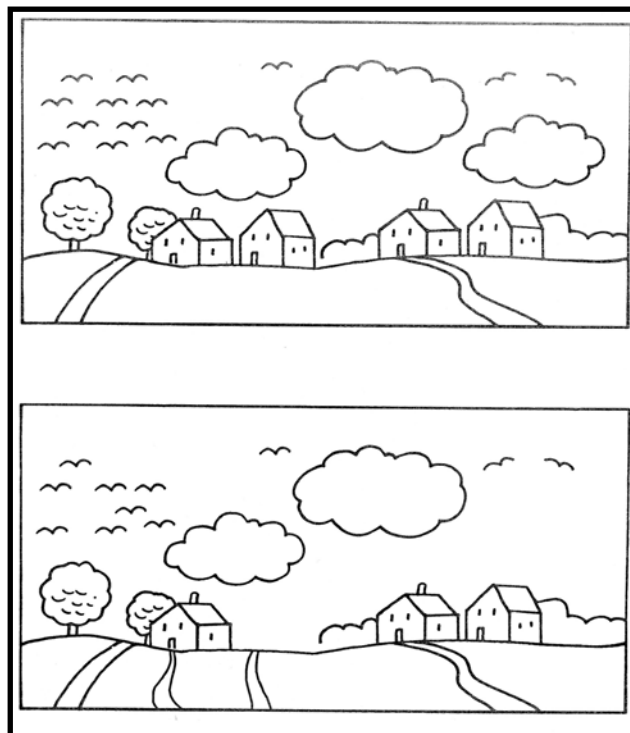
2. Покушај да пронађеш шта је ко уловио и упиши у квадратиће.

3. Упиши почетно слово.

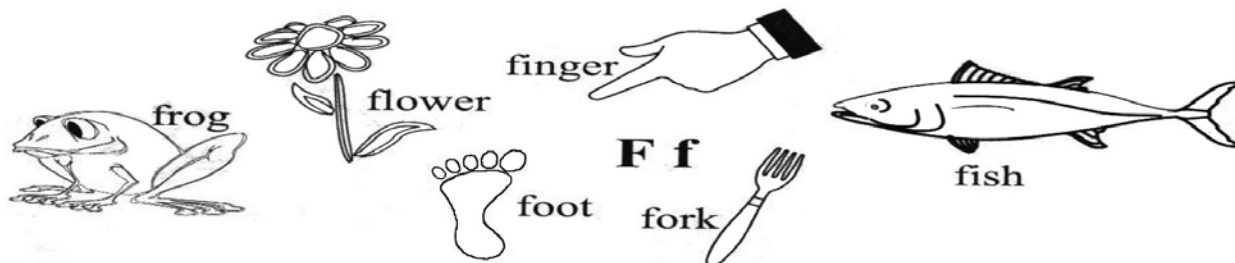
4. Пронађи разлике и заокружи.

Учимо енглески

My little dictionary (Мој мали речник)

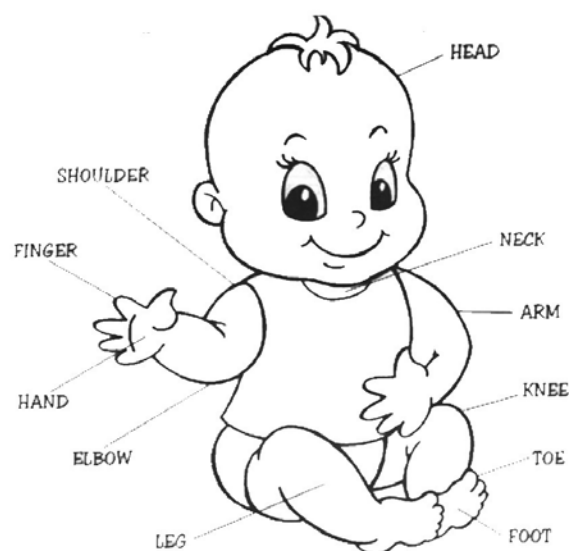
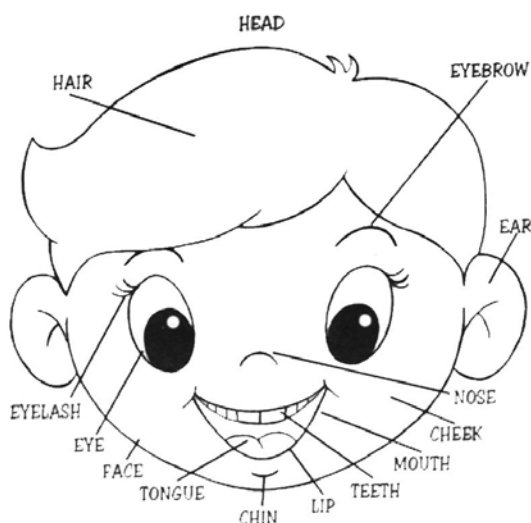
Colour and learn the words (Обоји и научи речи)

THIS IS MY HEAD

(head – глава; face – лице)

Colour this head and learn the words (Обоји главу дечака и научи речи)

MY BODY (body – тело)

Colour this baby and learn the words (Обоји бебу и научи речи)

Да се мало забавиш – реши ову
укрштеницу:

3 letters

EAR
EYE
LEG
TOE

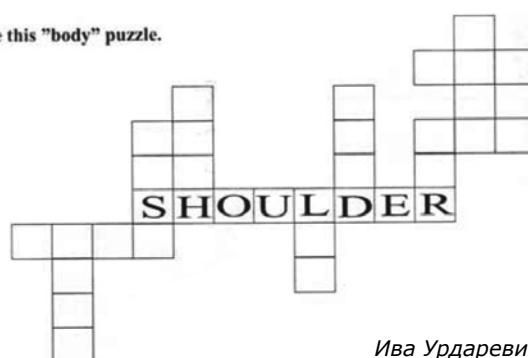
4 letters

BODY
HEAD
KNEE
NECK
NOSE
HAND

8 letters

SHOULDER

Solve this "body" puzzle.

Занимљивости

Мрки медведи

Моћни мрки медвед је симбол Русије. Ове животиње су више од човека. Могу да изгледају умиљато и слатко, али се треба чувати. Толико су јаки да могу да одвале врата аутомобила једним замахом шапе. Имају дебело крзно да би им било топло и да би били суви током хладних зима. Потребно им је 14 кг хране дневно. То је као 100 хамбургера. Они су сваштоједи. Зими медведи спавају у јазбинама. Живе од наслаге сала које су прикупили током лета. Младунчад медведа, кад се роде, мањи су од мајчине шапе. Мечићи су слепи и скоро без иједне длаке и зуба.

Поларни медведи

То си највећи медведи на свету – дужине 3,5 метара и тежине 1000 кг. Поларни медведи добро пливају и могу да пливају и по 100 км без престанка. Могу и да трче брзо (56 км на час). Не клизају се, чак ни по леду, јер имају оштру длаку на унутрашњем делу стопала да би се хватили за тло док трче за својим пленом. Поларни медведи живе на леденом Арктику заједно са моржевима и фокама.

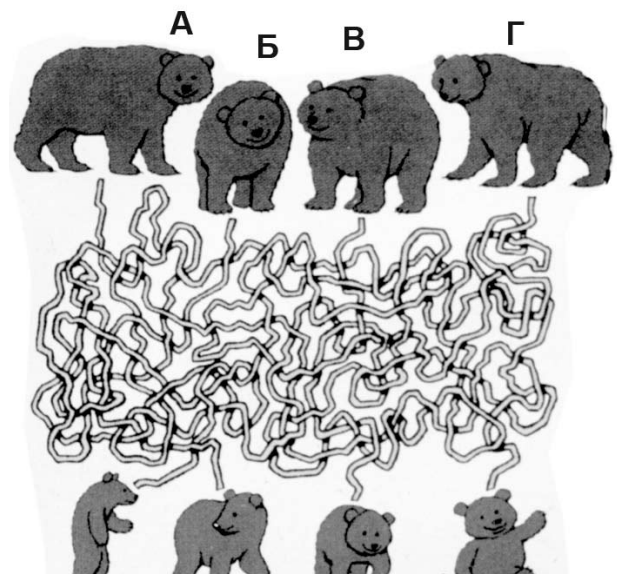

Задаци

1. Речи које су дате са испретураним словима представљају имена животиња. Све осим једне су животиње са Арктика. Које су то животиње, а која не живи на Арктику?

СХАИК, РПЛИНОА ДВЕМДЕ, ЖМРО, ОШМСНУО ЕЧВОГЕ, ТКИ, РЕСНИВЕ ИМЧАЕРКИ ЕЛНЈЕ, КАФО

2. Повежи медведице са мечићима.

Горица Живановић

Решење: ХАСКИ, ПОЛАРНИ МЕДВЕД, МОРЖ, МОШУСНО ГОВЕЧЕ, КИТ, СЕВЕРНИ АМЕРИЧКИ ЈЕЛЕН, ФОКА. МОШУСНО ГОВЕЧЕ НЕ ЖИВИ НА АРКТИКУ.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година V, број 12
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: decanski@infosky.net

Издавач:

Школа за општећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Уредници:

Мирјана Бојанић
Весна Сибиновић-Миленковић
Ива Урдаревић

Коректура:

Драгана Стевановић

Техничка припрема:

Мирјана Бојанић и ученици I/5, II/3, III/5 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 27.01.2009. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

ПОКЛОНИ
ЗА
ДОНАТОРЕ

